

infacto

Kaikki tiet vievät vuosijuhlaan.

sivu 26

Valkoisein pukeutuminen muodissa.

sivu 13

Valkohaalariset vertailivat taas toistensa haalareita.

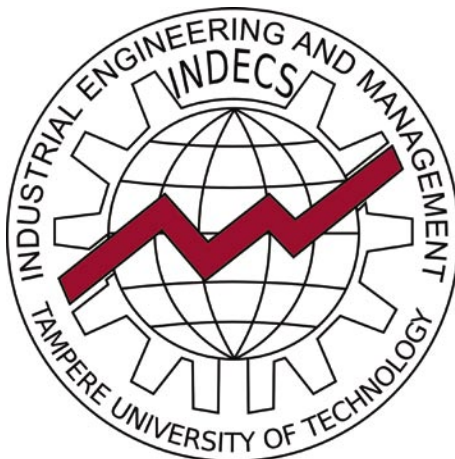

Mobiilisaunaprojekti

sivu 34

Pörssin rinnerie-hassa liikuttiin

sivu 16

Päätoimittajan mölinää

Kiitos kaikille palautteesta lehden suhteen! Kirjoitusmöhellyksiin on panostettu tällä kertaa enemmän. Tarkoittaen siis sitä, että niitä on yritetty karsia mahdollisimman paljon. Yhdessä menemme parempaa kohti ja siksi toivonkin palautetta erityisesti vanhemmilta opiskelijoilta, mitä seuraavasta Infactosta haluatte lukea.

Lehden toimittamisen ohella oli myös toinen projekti meneillään. Saunaa on tullut rakenneltua killalle hyvinkin aktiivisesti ja toivonkin, että jokainen indecsiläinen ottaa selvää, mitä killalle on tulossa käyttöön. Lehden lopusta löytyy kattava selostus koko projektista ja sen vaiheista. Nyt on myös mahdollisuus päästä vaikuttamaan saunan ulkonäköön ja nimeen. Siitäkin lehden lopussa enemmän.

Meikäläisenkin osalta voin mainita hienosti onnistuneet vuosijuhlat, joista kiitos kuuluu vpj: llemme Marikalle. Kuvia on yritetty saada lehteenkin paljon, mutta tila on rajallista. Muistakaa siis myös uudistuksia jatkuvasti läpi käyvät www.indecs.info -sivumme. Tapahtumista löydät jatkossakin lisää kuvia netistä. Kiltahuoneemme kone on myös oiva paikka tulla tallettamaan omia kuviasi, jotta saisimme tulevaisuutta varten kattavan kuva-arkiston. Mitä enemmän kuvia on kierrossa, sitä todennäköisemmin ne löytyvät jatkossakin.

Lehden sisällöstä ehkä moni huomaa, että keväällä on paljon tapahtunut ja silti paras on vielä edessä. Nyt kun kirjoitan mölinöitäni kaste ja vappupäivä lähestyy kovaa vauhtia. Vapun jälkeen innostuneesti vielä viimeisetkin tentit pois ja sitten "lomailemaan". Hyvä kesää kaikille!

Vesa-Matti Marjamäki

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@listmail.tut.fi
Päätoimittaja ja taittaja: vesa-matti.
marjamaki@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print, Tampere
Painomäärä 130 kpl
www.indecs.info

22. huhtikuuta 2008
Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	6
Alumnin terveiset	7
Runot	30

Tapahtumaindeksi	Sivu
FuksiXQ -muistio	10
VHS	13
Rinnerieha	16
Kotimaan rankka	24
Vuosijuhlat	26

KV-indeksi	Sivu
Vision	14
CoM - Hampuri	19

Yleisindeksi	Sivu
Sauna	34
Urheilua	8
Pidä kiltis siistinä	9
Kuvakollaasi	22
Saunan nimikilpailu	38

Teksti: Johanna Ketoja
Kuvat: Johanna Ketoja

Puheenjohtajan palsta

Uusi vuosi - uudet kujeet?

Vuosijuhlista on kulunut muutama viikko ja pää alkaa pikkuhiljaa tasoittua tanssin pyörteistä. Kiitos vielä kaikille mahtavista vuosijuhlista! Itselläni ainakin oli hauskaa ja toivon, että teillä muillakin. Nyt vuosijuhlia voikin käydä muistelemassa vaikka killan nettisivuilta kuvien muodossa.

Tämän vuoden hallituksellakin alkaa olla ensimmäinen puolisko pestistä pian täytettynä. Ylpeydellä voin todeta, että kevät on sujunut mallikkaasti. Muutamina esimerkkeinä mainittakoon muun muassa onnistunut rankka-xq, hienot vuosijuhlat sekä tulevan ulkomaan xq:n suunnittelu ja toteuttamisen aloittaminen. Ehdottomasti mainitsemisen arvoinen projekti on myös Indecsin oma mobiilisauna. Siitä iso kiitos Samulle ja Vesalle, jotka ovat projektia vetäneet ja viettäneet ison osan keväästä saunan kimpussa! Kiitos myös kaikille teille fuksipojille, jotka olette olleet auttamassa rakennusvaiheessa!

Kevään rupeaman jälkeen hallituskokoonpanomme muuttuu hieman, sillä kolme toimijaamme siirtyy muihin tehtäviin, yksi Indecsin sisällä ja toinen menee suorittamaan velvollisuuksiaan isänmaata kohtaan. Lisäksi kv-vastaavamme innostui niin tuosta kansainvälisestä meiningistä, että päätti lähteä koko vuodeksi sitä opettelemaan. Uudet toimijat selviävät vielä ennen viimeisiä tenttejä ja syksyllä päästäänkin taas tositoimiin tällä uudistuneella hallituskokoonpanolla.

Vielä ennen kesälomaa ja tulevaa syksyä virittäydytään kuitenkin Wapputunnelmiin. Wappu, tuo monille teek-

kareille rakkain juhla, alkoi nimittäin tänään (tämän tekstin kirjoituspäivänä) ja sen kunniaksi kiltahuoneemme oli saanut juhloverhoilun, joka toi mieleen erehdyttävästi kaksi vuotta sitten kiltaneuvoston meille tekemän jäynän.

Jo kolmantena vuonna peräkkäin wappu pääsi yllättämään: nytkö se jo taas on? Tosin tänä vuonna yllätys oli hieman erilainen kahteen viime vuoteen verrattuna. Ei sillä, ettenkö odottaisi wappua, mutta erityisesti tänä keväänä en ole ehtinyt aktiivisesti miettimään wapun tuloa ja odottamaan kaikkia niitä hupaisia tapahtumia, jotka se tuo tullessaan. Vaikka aiempina vuosina wappua on kovasti odottanut, on samalla toivonut, ettei se vielä tulisi. Wappu on aina ollut se koko lukuvuoden huipentuma ja sitä olisi halunnut säästää hieman myöhemmäksi.

Erityisesti wapun aikana on hyvä havahtua siihen, että opiskeluaika on ihmisen parasta aikaa elämän lisäksi. Muistakaa siis koristella ystävännekin ilmapalloilla ja serpentiineillä ja rentoutua heidän kanssaan opiskelujen lomassa. Wapputapahtumista kannattaa tulla katsomaan ainakin kastetta, jossa menetämme fuksimme Tammerkokselle, ensimmäisten joukossa. Fukseille siis onnea jäynäkisaan!

Toivottavasti tätä kevättä hallinneet elementit, kiire ja stressi, väistyvät hetkiseksi näin wapun tienoilla, jotta itse kukin voisi päästä taas siihen fuksiwapun huoletomaan olotilaan. Sellaisia wappujen kuuluisi olla, ainakin teekkariwappujen!

Nauttikaa wapusta ja tulevasta kesästä ja tulkaa KCP:hen kertaamaan kesäkuulumiset!

Jätskinmakuista kesää toivotteleepi

Johanna

P.S. Killan sivuille saa toimittaa kuvia vaikkapa wapun tapahtumista. Parhaiten onnistut, jos tuot kuvat kiltahuoneen koneelle, josta datatoimarimme ne sitten huolehtii eteenpäin.

Uplifting career choice

KONE is one of the world's leading elevator and escalator companies. We provide safe and easy access to hundreds of millions of people daily in all parts of the world. KONE employs about 27 000 people in 50 countries.

We are interested in people who seek motivating assignments and who are willing to develop their competences in global working environment. We offer for engineering & business students internships, thesis assignments and entry-level jobs all around the world.

Find out more at
www.kone.com/careers

Q1 Tower
Gold Coast, Australia
Height: 322,5 m
Number of floors: 80
Number of elevators: 11
Elevator type: KONE Alta™,
KONE MonoSpace®
Speed: Up to 9 m/s

Teksti: Seppo Laukkanen

Elämän aakkoset

Seppo Laukkanen

Seppo Laukkanen toimii teollisuustalouden laitoksen lehtorina. Hän on oman talon kasvatti ja heilutti Indecsin puheenjohtajan nuijaakin joskus 80-luvulla.

Automatkailu... rentouttavaa

Blade Runner, Bond, Beatles, Bowie, Be-Bob Deluxe ... onhan näitä.

Camping-lenkki saunan jälkeen takassa paistettuna...nam

Dekkari – pikku patkä ennen nukkumaan menoa.

Euro – elämässä on tärkeämpiäkin asioita.

Fast food, kunhan ei liian usein.

Grand Canyon, en ole käynyt, mutta ehkä joskus...

Hiljaisuus on välillä parasta musiikkia.

Itsenäisyys – yksi parhaista asioista nykyisessä työssä.

Jalitsu – Em-kisat ensi kesänä, jess.

Koti on paras paikka

Lapset – heissä on tulevaisuus

Mökki, auringonlasku, sauna, uiminen ja aikaisin nukkumaan.

Nukkuminen

Oikeudenmukaisuus

Perhe – tämä ei selittelyä kaipaa.

Queen, Freddie lähti liian aikaisin.

Rehellisyys

Sulkapallo, sählypallo

Terveys

Urheilu, erityisesti palloilulajit

Vapaa-aika, tästä on osattava nauttia.

WinWin-periaate, tähän kannattaa pyrkiä.

X tästä tulee mieleen legendaarinen Kummeli-sketsi.

Ympäristöstä tulee pitää huolta.

Z niin kuin Zorro, tällä saa kätevästi aikaa allakkaan.

Änko tälle kirjaimelle käyttöä?

Älynkäyttö on sallittua.

Ö-mappi, sinne joutaa aika moni asia.

Teksti: Tuukka Paavola
Kuvat: Tuukka Paavola

Alumnin terveisiä

Tuukka Paavola

Accenture

1. Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaine?

11/2005. Pääaineena luin laajan kokonaisuuden strategiaa, yritystaloutta ja muita vastaavia reaali maailmasta irrallaan olevia substanssikonaisuuksia. Sivuvaineista hain kosketuspintaa maaperään tutustumalla pitkän sivuvaineen verran ohjelmistotuotantoon sekä vielä lyhyen sivuvaineen mittaisen katsauksen tietojohdantamiseen.

2. Missä työskentelet ?

Työskentelen globaalissa liikkeenjohdon konsultoinnin, tietotekniikan ja ulkoistamisen palveluyrityksessä nimeltään Accenture. Maantieteellinen lokaatio on Helsinki, joskin iso osa ajasta vietetään asiakkaiden luona ympäri maita ja mantoja.

3. Mitä toimenkuvaasi kuuluu ?

Olen liikkeenjohdon konsultti Finance & Performance Management -yksikössämme, joka keskittyy konsultoimaan yrityksiä ja julkisia organisaatioita talousjohtajien agendalla olevista asioista, esimerkiksi talousfunktioiden strategisen ja operatiivisen kehittämisen ja liike-toiminta- ja tukifunktioiden tehokkuuden kehittämisen saroilla.

4. Miten päädyit sinne töihin ?

Accenture kutsui minut keväällä -05 yrityspäivien yhteydessä järjestettävään, jo legendaariseksi muodostuneeseen iltatilaisuuteen, josta prosessi alkoi. Muutaman haastattelun jälkeen minulle tarjottiin työ-sopimusta, jossa määrätyn aloituspäivämäärän neuvottelin niin, että sain toiseen firmaan tekeillä olleen diplomityön stressittä valmiiksi ja ehdin vielä pitämään kuukauden kesälomaakin.

5. Mikä työssäsi on parasta ?

Parasta – ja toisinaan myös rasittavinta – on työn projektiluonne ja projektien keskinäinen erilaisuus: jokaisesta projektista oppii enemmän niin substanssi- kuin toimialapuolta kuin kolmesta Prentice-Hallin kirjasta. Työn projektiluontoisuus myös takaa keskimäärin sen, että saa keskittyä selkeästi yhteen asiakokonaisuuteen kerrallaan ja toisaalta asiat saadaan myös päätökseen. Projektityön kääntöpuolena ovat päälle painavat kuolemarajat ja toimintaympäristön jatkuva dynaamisuus. Hyvänä puolena täytyy lisäksi mainita työympäristö ja siinä vaikuttavat kollegat, jotka nuoreudessaan (joko fyysinen tai henkinen ikä) pitävät organisaation jatkuvassa positiivisessa liikkeessä.

6. Miten toimenkuvasi rakentuu opiskelujen pohjal-le ? Mistä on ollut hyötyä ?

Tutalla saa hyvän yleiskatsauksen yritystä koskettaviin asioihin ja vankan pohjan, jonka päälle rakentaa käytännön osaamista.

7. Kaipaatko opiskelijaelämää ?

En kaipaa; koen saaneeni siitä kaiken irti ja olleeni valmis siirtymään elämässäni seuraavaan vaiheeseen. Toisaalta työ nuorekkaassa ja dynaamisessa firmassa muistuttaa aika ajoin opiskeluaikoja, joskin menetetyistä ajasta saatava korvaus on moninkertaistunut. Lisäksi pidän aktiivisesti yllä myös kontakteja opiskelijamaailmaan vastaamalla Tampereen alueelle tehtävästä opiskelijayhteistyöstä.

8. Missä toivot olevasi viiden vuoden päästä?

Työpaikassa, jossa saan tarpeeksi usein kokea ”mahdottomia” haasteita, onnistumisen riemua, innovoinnin tuskaa ja intohimoista yhteishenkeä paketissa, joka jättää elämään tilaa myös muulle kuin työlle. Mikä, missä ja millainen tämä työ on, sen aika näyttäköön.

9. Terveiset tutalaisille?

Pitäkää puutarhanne kunnossa!

10. Muistele teekkariwappua lyhyen runon muodossa

Join oluen,
join parisenkymmentä,
herään aamulla.

Teksti: Joonas Olkkonen

Kuva: Samu Hällfors

Indecs liikuttaa TTY:llä

Reportteri X haastattelee

Erikoisreportteri X:n haastattelussa Indecsin liikuntatapahtumia pyörittävä Joonas Olkkonen

Indecs voitti äskettäin Kilta liikuttaa –palkinnon. Mikä se on?

Se on TURVoKe Ry:n järjestämä TTY:n kiltujen välinen liikuntakilpailu, jossa arvioidaan liikuntatapahtumia sekä kvali- että kvantitatiivisin perustein. Indecs voitti kilpailun heti sen ensimmäisenä vuonna.

Miksi juuri Indecs voitti palkinnon?

Ansioiksemme luettiin liikuntatapahtumien monipuolisuus ja runsas määrä läpi vuoden. Aktiivisen jäsenistömme lisäksi osa kiitoksesta kuuluu myös sisarkilta Man@gerille, jonka kanssa olemme järjestäneet monia tapahtumia ja jakaneet liikuntavuoroja.

Mitä eri lajeja tapahtumissa on harrastettu

Lajeina on ollut ainakin jalkapallo, sulkapallo, koripallo, lentopallo, pesäpallo, beachvolley, kyykkä, sähly, kuntopiiri, kamppailulajit, kumipelausISO, suunnistus, vaellus, jääkiekko, kaukalopallo, mäenlasku, lumifutis, pöytälätkä ja Skijump

Miten paljon tapahtumissa on ollut porukkaa?

Suuremmissa yksittäisissä tapahtumissa aika paljon, mutta viimeisen vuoden aikana normaalit tapahtumat ovat olleet liikaa pienen aktiivisen porukan varassa, jolle kuuluu suurin ansio saamastamme palkinnosta. Fuksien määrä on ollut hämmästyttävän pieni lähes joka lajissa, joten haastankin heidät aktiivisemmin mukaan tapahtumiin. Selkeä enemmistö porukasta on ollut nykyisiä 2. vuosikurssilaisia (jotka ovat myös opiskelleet ja juhlineet ahkerasti:)Väitän, että vanhemmilla

opiskelijoillakin riittäisi aikaa kiireiden välissä käydä ulkoiluttamassa itseään mukavan porukan kanssa.

Miten aiot kehittää killan liikuntatarjontaa?

Yhteistyökumppanimme lainaten: Paras ei pysähdy. Ennen tapahtumien määrän lisäämistä haluaisin aktivoida suuremman määrän jäseniä liikuntatapahtumiin, mutta toki joitain uusia lajeja olisi kiva ottaa mukaan tarjontaan. Myös kesäksi olisi kiva saada Tampereella oleskelevat jäsenet liikkumaan (viime vuonna porukkaa ei kesäkuun alun jälkeen riittänyt). Otan ilomielin vastaan ideoita uusista liikuntamuodoista tai muista vapaa-ajan aktiviteeteistä. Myös kauniimman sukupolven edustajia olisi kiva saada enemmän tapahtumiin, joten ehdottakaa joitain teille mieleisiä liikuntamuotoja.

Mitä liikuntatapahtumia tällä hetkellä pyörii tai on tulossa?

Bommarin vakiovuorot su 19-20 ja ke 20-21, Tamppi-vuorot ti 9-10 ja ke 10-11, kevään aikana ainakin jalkapalloa ja pesäpalloa, kesällä näiden lisäksi beachvolleytä, jos porukkaa riittää. Heti syksyllä 6.9. legendaarinen Indecs Challenge.

Miten tapahtumiin pääsee mukaan?

Tulemalla paikalle edellä mainittuina aikoina ja liittymällä Indecsin sporttistalle (lähettämällä mailia datatoimarille tai kirjoittamalla sähköpostiosoite kiltiksen ilmoitustaululla olevaan listaan).

Teksti: Milla Soppela
Kuva: Milla Soppela

Pidä kiltis siistinä

Ohjeistusta yhteiseen tavoitteeseen

Kuten joku on ehkä saattanut huomata, jos ei muusta niin ainakin komennosta killan ilmoitustaululla, olemme aloittaneet vuoden alusta killan siistimiskampanjan. Vuoden alussa pidettiin fuksien kanssa siivouspäivä, jossa kiltis jynssättiin putipuhtaaksi, vaan kauankos se puhtaus taas kestikään? Eli tarkoituksena olisi näiden täsmäiskujen lisäksi todella myös ylläpitää siisteyttä ja edistää kaikkien viihtyvyyttä kiltiksellä. Uudet hienot kalusteemme eivät pääse oikeuksiinsa ollessaan peittyneinä kaikenmaailman ryönävuoriin. Riittää, että jokainen siivoaa omat sotkunsu, näin myöskään kukaan ei "vahingossa" heitä pöydillä lojuvia tavaroitanne roskeen.

Olisi myös varsin suotavaa, ettei aiheuteta pöydille lehti- ja paperikaaosta vaan laitetaan ne siisteihin pinoihin pöydillä oleviin koreihin tai sivussa olevaan lehtitelineeseen. Sieltä ne kävelevät jossain vaiheessa paperinkeräykseen. Korviini on myös kantautunut tieto, että joitain tahoja saattaa ärsyttää iänikuiset kahvirinkulat pöydillä, puhumattakaan käytetyistä kahvikupeista! Näin ollen kahvin tai muiden nautintoaineiden juomat voisivat jälkensä pyyhkäistä esimerkiksi vessapape-

rilla, jota on hyllyillä. Hyllystä löytyy myös tiskiainetta ja -harja, joita jokainen saa ihan itse käyttää, kun käy mukinsa tiskaamassa viereisissä wc-tiloissa. Kiltamme ei tarjoa kertakäyttömukeja kahvinjuontiin kiltahuoneella, joten hyllyyn saa tuoda oman mukinsa. Kahvin sijaan tarjotaan, sitä löytyy hyllystä ja vierestä kahvinkeitto-ohjeet. Näistä mainittakoon suurimpana ongelmien tuottajana määrä, jota tulee siis 1,5 mitalista täyteen pannuun. Kahvimaitoa saa jääkaapista ja senkin käytölle ohjeet löytyvät jääkaapin ovesta.

Joitakin aikoja sitten kiltahuoneellemme ilmestyi myös biojäteastia viimekeväisen

ponnen ansiosta. Biojätteeseen kuuluvat esimerkiksi suodatinpussit kahvinpuruineen, teepussit ilman niitejä, hedelmien kuoret, ruuan tähteet, talous- ja wc-paperi, kasvien lehdet ja kaikki mikä on joskus ollut elävää.

Lopuksi vielä kooste opitusta:

- Heitä roskasi roskeen
- Pinoa lehdet pinoihin tai lehtikoriin
- Pyyhi pöydältä jättämäsi murut ja muut sotkut
- Heitä käytetyt suodatinpussit ja muu biojäte biojäteastiaan
- Tiskaa omat astiasi

Valitettavasti äitimme ei vieläkaan siivoa täällä, joten jättäkäämme sisäinen porsaamme kiltahuoneen ulkopuolelle!

Teksti: Terhi Marttila apunaan Aino Vaittinen ja Sanna-Mari Peltola
Kuvat: Terhi Marttila

FuksiXQ - muistio

Lahti Hartwall --> lappeen Ranta

Indecsin fuksiexcu 2008 suuntautui Lappeenrantaan Lahden ja Hartwallin tehtaiden kautta, yhdessä Managerin fuksien kanssa. Linja-autossa oli tunnelmaa, Hartwallilla saatiin maistiaisja ja Lappeenrannassakin tunnelma saatiin lopulta kohoamaan. Tässä päiväkirjallemme matkan varrella uskottuja ajatuksia ja tunnelmia, bussin takaosan näkökulmasta...

Se surullisen kuuluisa kossupullo.

8.30 Fysiikan luennoilla olivat paikalla lähes kaikki ex-cuilemaan lähdössä olevista Indecsin fukseista. Aikamoinen saavutus! Anna teki ex tempore –päätöksen lähteä sittenkin mukaan ja täyttää siten viimeinen tyhjänä ollut paikka.

9.30 R.I.P 1,5 l kossupullo. Matkaseuramme ei kestänyt meitä edes linja-automatkan alkuun saakka, vaan hyppäsi sohvalta ja särkyi pirstaleiksi. Muisto ei koskaan katoa. Traagista. Kriisiapua tarvitaan.

9.58 Lähtö Obeliskilta.

11.40 Kaikki olivat oikeasti ajoissa takaisin bussissa ensimmäisen pysähdyksen jälkeen. Näin ainakin uskomme. Ei Alkoa kossupullon korvaajan hankkimiseksi. Maha täynnä, mieli hyvä.

11.56 Kenenkään ei ole edelleenkään havaittu puuttuvan bussista. Vessa ei ole tukossa ja kaikki meinaavat oikeasti olla suhteellisen kiltisti ennen Hartwallia. Paskin läppä –kisan edustukset ovat oikeasti olleet kohtuullisen paskoja.

11.59 Sanna-Mari havaitsi lipun vuorella, joka ei ollut kultainen. Kossupullon kohtalo vaivaa edelleen mieltä. Iiron lahkeessa asuu muumi.

12.03 Tekstissä oli kuulemma hyvin koomainen hoo. Ja Terhi pitää lääkärit loitolla omenoiden voimalla. Todettiin, että Lahteen on yllättävän lyhyt matka – joku Jyväskyläkin olisi jo ihan eri asia...

12.04 Sanna-Mari havaitsi, että bussin ohitti auto. Ja toinen. Ja kolmas. Aino keksi, että busseissa voi katsoa elokuvia. Iiron koordinaatio ei enää toimi: olut ei osu suuhun. (Tuo on jo melko paha.)

12.06 Surullista. Kossupullo ei ole edelleenkään joukossamme, joten sitä ei voi avata. Itku pitkästä ilosta ja nauru lyhyestä.

12.09 Joku keksi, että Lappeenrannasta olisi lyhyt matka Venäjälle hakemaan viinaa. Ja naisia. Onneksi niitä ei kuitenkaan tarvita.

12.13 Kykenemme vielä itsekkin tajuamaan, miten huono juttujen taso todella on.

12.16 Juhani asui Kajaanissa, mutta syntyi lahtelaisessa kerrostalossa. Käskeettiin lisätä Artun opetus: Tippuri lähtee painepesurilla. Ainakin Lahdessa.

12.25 Saavuimme Hartwallille.

12.30 Mikään ei tykkää Terhistä. Jopa pinnit karkaavat Santsun päähän. Santsun seuraava neronleimaus: Jos vuosi olisi 80 vuotta, kaikki eivät eläisi vuottakaan. Aaro: "Saaks siel ulkona muuten juoda?"

13.00 Vierailuaika Hartwallin tehtaille.

14.51 Takaisin bussissa. Reissun saldo:

- Rakastuimme vihivaunuihin ja pohdimme pitkään niiden sielunelämää.

- Aaro lipasti Jaffapullon. Ja muutama muu.

- Maisteltiin juomia. Tuli ähky ja jälkimaku. Oli hyvää ja ei.

- Kossupullon avaushetkestä puuttuu enää kossupullo.

- ...ja Jaakko vain kettuilee ;)

14.55 Bussi liikkeelle. Vesa meinaa edelleen olla reissun alkoholittomalla linjalla.

14.58 Bussi alkoi kärytä ja hajosi!! (hajoaako kaikki vielä tänään? Koska menevät ensimmäiset ihmiset rikki? Räjähääkö bussi?)

15.00 Bussi taas liikkeelle. Nyt pelottaa. Thaiviski kiertää. Pelottaa lisää. Bussi pysähtyi taas. Ja lähti liikkeelle. Pelottaa!!

15.12 Bussi ehjä ja liikkeellä edelleen. Opiskelija tai Aino ei kuulemma tarvitse elämänsä kuin taskumatin, pullonavaajan ja eväsrasian. Joista eka ja vika ei

Hartwall - VENI, VIDI, VICI

mielellään tyhjä.

15.23 Laulu on lopultakin alkanut! (Ja Juippi laulaa kuulemma aina väärin.)

15.27 Kysymys heräsi: Mutta kuka tekee muistiinpanoja Rankalla kun Terhi on Saksanmaalla?

15.30 Hiljalleen kaikki tuntuvat ajautuvan tänne bussin peräpäähän. Vaikka täällä tutor-Laurin mukaan haistekin.

15.36 Kuskilta tuli paskin läppä! Täällä tapahtuu kummia.

15.40 Terhikin avasi lopulta ensimmäisen siiderin.

15.45 Elli väitti, että täällä takana on paska ilma. Ja käski avata kattoikkunan. Tottelimme.

15.47 Juippi laulaa edelleen mieluummin kuin hyvin. Santsukin keksi lopulta, mikä on Finlandia.

15.56 Pojat innostuivat: Tauko Utissa!

16.40 Takaisin bussissataas. Terassikausijajätelökausi on nyt virallisesti avattu! Roskis nimeltä Sulotar hyökkäsi Ainon kimppuun ja pojat keskittyivät intijuttuihin sekä kaljaan. Bussi ei ole edelleenkään räjähtänyt ja kaupassa oli kylmiä juomia. Vaikka Jaakko valittikin joltain epämääräistä puolen litran Sandelseista. Lauri ja Arttu kävivät sotkussa ja hienoa kuulemma oli. Kesän ensimmäiset karpäset on nyt myös bongattu! Juippi sanoi liroa huoraksi, josta seurasi parisuhdekriisi. Joka johti siihen, että liro kuristi Juipin. Joka ei valitettavasti kuollut. Bussi ajoi kuoppaan ja melkein hajosi taas.

16.53 Santsu purki patoutumansa siideritölkkiin, syö nyt nakkia ja on pitkästä aikaa tyytyväinen. Nakki on tosin kuulemma turhan pieni, mutta silti siideriä parempi. Lirolla on todistettavasti yllättävänkin hyvä musiikkimaku.

16.55 Ainon Strongbow-tölkki hylkii sisältöään, Santsu hajottaa kaikki nestepakkaukset puolen metrin säteellä ja Vesa ompelee keskittyneestä. Vesa on myös edelleen selvinpäin ja vaatteet päällä! Aaro kertoo vitsejä, muttei suostu tarttumaan mikkiin. Porukka alkaa taas mystisesti kasautua bussin takaosaan ja thaiviski ve-

telee viimeisiään.

17.02 Aaro kertoo lopultakin vitsin mikkiin! Ja Juipin tasottomien viitsien määrä on ääretön. Timokin pääsi mukaan vitsiin!

17.10 Vesalla on lopultakin kalja kädessä! Ei se vaan voi vastustaa kaljan kutsua :) Kuskikin pääsi taas vauhtiin paskin läppä –kisassa. Ja Arttu. Kevät on tosiaan täällä: mopopoikiakin bongattu! 34 km Lappeenrantaan.

17.30 Vesa alkaa päästä vauhtiin, lopultakin! Manager liittyi paskin läppä –kisaan, mutta ei yllä edes sellaiselle tasolle, että yritelmiä voisi sanoa läpiksi... Bussikuskikin vaihteeksi vauhdissa. Suomen suurin Prisma on mainoksen mukaan Lappeenrannassa, wow!

17.36 Anttikin aloitti vitsinkerronnan, olisimme tosin odottaneet parempaa tasoa... :)

17.40 Aletaan olla perillä! Tavarat mukaan ja kahdelta takaisin.

17.58 Vesa meinaa edelleen olla selvin päin ja Juipilla ja lirolla on jälleen parisuhdekriisi.

Bussissa on tunnelmaa...

18.40 Pizzat olivat hyviä ja niitä oli riittävästi. Aina välillä kannattaa olla ei-lihansyöjä! Iiro, Jaakko, Juippi ym. ovat tuhonneet pizzaa kiitettävästi koko rahan edestä ja sauna alkaa heitä hiljalleen kutsua, kunhan sellaisen aika tulee. Lappeenrantalaisia ei näy vielä kukaan paikalla, mutta katsotaan, mihin ilta kehittyy. Porukka alkaa olla hiljalleen filosofisessa kunnossa ja Santsu ja Vesa ovat uppoutuneet ilmeisen syvälliseen keskusteluun. Saunaintoista tyttöjä ei ilmaannu, joten sekasauna alkaa ja pojat suuntaavat sinne.

18.47 Terhi kaatoi Ainon siiderin. Puolet tosin jäi pulloon eikä Aino nuollut nestettä pöydältä. Saimme tiskiltä kuivaamiseen sydän-enkeli-kuvioisia serviettejä! Timo lähes nuoli kaatuneet siiderit Samin lahkeelta, mutta seura sai Timpsan lopulta hillitsemään halunsa. Pohdintaa siitä, onko puolen tunnin kävelymatka Alkoon liian pitkä. Ei, sanoo Aino, yli tunti yhteensä on, sanoo mm. Terhi.

19.07 Todettiin, että Vesa olisi loistava ulkoministeri – ainakin myyviä otsikoita syntyisi kiitettävästi. Todettiin myös, ettei kuumeinen Lauri ole kovin loistava väittelijä, vaikka aina välillä herääkin. Aktiivista keskustelua siitä, onko sovinismilla ja realismilla lopulta jotain eroa.

19.17 Juippi kertoi Laurin olevan horo, koska on a) neitimäinen ja b) tykkää nuolla naisten piirakkaa. Tosin kukaan ei ymmärtänyt näiden kytköstä. Lisäksi Juippi väitti ymmärtävänsä Lauria.

19.38 Lappeenrantalaisia tulee ja menee, mutta kukaan ei jää paikalle. Katkeruus nousee: tyhjät pullot kyllä putoilevat hajoamatta kivilattialle.

19.45 Ohimennen kuultua: Kun Juippi tulee, ei tarvita erilaista paperia, koska se ei ole niin konkreettista. Juip-

pi runoilee enemmän tai vähemmän onnistuneesti.

20.01 Santsu ehdotti juomapeliä, koska empiiristen havaintojen mukaan tunnelma ei pääse normaalitasolle ilman Vesan hölmöilyä. Kukaan ei oikein herää. Tarvittaisiin elämää.

20.29 Pojat sinkosivat saunasta ulos. Laumalla. Kuulemma sauhuumaan.

20.30 Ne tulivat takaisin. Hyvin kärsivän näköisinä. Ja palasivat saunaan.

Tässä vaiheessa kirjurilta loppui a) paperi ja b) kirjoitusinto. Loppuilla tiivistetysti: Tunnelma ei edelleenkaan kohonnut, joten lähdimme paikalliseen Iltätahti-baariin. Yksi Managerin fukseista joutui lähes heitetyksi ulos, mutta muilla oli kohtalaisen mukavaa. Enemmän tai vähemmän mutkien kautta palailimme saunalle, jossa tunnelma oli kohonnut lisääntyneen ihmismäärän myötä, ja loppuilla menikin tanssiessa ja hauskaa pitäessä. Musiikkia sai kuulemma toivoa mitä tahansa mitä vain YouTubesta löytyi, mutta saantoprosentti toiveissa oli silti kohtalaisen heikko. Viimeiset hitaat sujuivat Iso Hali -tyyppisessä piirissä ennen kuin kahdelta starttasimme sitten bussissa kohti Hervantaa. Yleistunnelma bussissa oli melkoisen torkkuva, mutta jotkut jaksoivat pitää tunnelmaa(nsa) yllä jopa koko matkan ajan. Lepi väitti unohtaneensa takkinsa saunalle ja sammui lopulta bussiin ruisleipä kädessä. Tosin seuraavana päivänä selvisi, ettei kyseinen takki edes ollut matkassa mukana. 5.38 olimme takaisin Hervanassa, ja itse kukin suuntasi kotiin tässä vaiheessa jo kaivatuille yö- tai aamu-unille. Sen pituinen se :)

Teksti: Timo Pyykkö
Kuva: Timo Pyykkö

Valkohaalarisitsit

13.5.2008 Amos

Valkohaalarisitsit, yhteiset sitsit Indecsin sosiaalipolitiikan ja lääkiksen kanssa pidettiin 13.5.08 lääketieteen opiskelijoiden kerhohuoneella eli Amos klubilla. Matka sitseille alkoi ensimmäinen maaliskuuta, jolloin Joonas Leppävuori soitti ja kyseli lähdetäisiinkö sitseille. Totta kai me lähdetäisiin sitseille, mistä löytyy lääkis- ja sosiaalipolitiikan tyttöjä! Ilmoittautuminen vetämään -ja voi venäjä: päädyttiin varasijoille 6 ja 7. Ehdin jo menettää toivoni rikkaista naimisista, kunnes puhelin soi jälleen. Kuusi tuntia ennen sitsejen alkua Lepi soitti ja sanoi: ”Kyllähän me sitseille lähdetään!” Sovittiin, että illasta tulisi rauhallinen -ja kotiin heti sopivassa saumassa. Täytyisihän sitä yrittää olla fiksusti, jäisi itsellekin parempi muistikuva. No, siihen kuvaan voidaan palata myöhemmin...

Haalarit päälle ja bussiin 13! Tunnelma bussissa oli kotoisa, koska puolet ihmisistä oli haalarikansaa. Amos Klubilla kengät pois ja sisään! Aluksi tunnelma oli jännittänyt ja ihmiset olivat jakautuneet kolmeen leiriin koulutusohjelmittain. Leirit tarkkailivat toisiaan ja tunnelma oli lähinnä jäykkä. Tarkkasilmäisenä huomasi oletuksen edullisesta sukupuolijakaumasta todeksi. Tunnelma räjähti rennoksi puheen solinaksi heti kun istuimme pöytiin, niiden tuntemattomien ihmisten keskele.

Toastejen, Lauri ja Joonas, toimesta kisattiin kuva-arvoitus ring-a-ling -tyyppisesti. Arttu ja Iiro alkoivat tietysti heti soittamaan Joonaksen numeroon. Ensimmäinen punishment oli siinä. Minäkin jouduin eteen! Arvasin kuva-arvoitukseen väärin. Sen jälkeen jäädyn totaalaisesti, kun piti kertoa vitsi. Mistä minä nyt vitsin repäisisin! Sitä olotilaa oli pakko hiukan lieventää. Sovittu linja, rauhallisesti vaan, katkesi lopullisesti kun kolme lähellä istuvaan naista eivät juoneet omia shottejaan, vaan reilusti kaatoivat ne kaljatölkkiini. Pikku hiljaa tölkkini sisältö konsentroitui.

Ja niin ilta eteni hyvin. Alkuruuasta pääruokaan ja niiden välissä tietysti laulua ja juominkeja, niinkuin sitseillä on tapana. Ruokailun jälkeen killat esiteltiin. Sosiaalipolitiikan poijaat näyttivät puuttuvan... Osa sossuista oli jäänyt sovinnolla kotiin, sillä he olivat arvelleet kone-teekkarien vievän kaikki naiset. Koneteekkareitahan ei valkohaalarisitseillä ollut ja kun sossut luovuttivat, naiset olivat meidän! Onnellisuus sai keskittymiskyyni herpaantumaan ja jouduin jostain syystä eteen. Nytkin piti yrittää ratkaista kuva-arvoitus. Toast antoi yleisen vinkin koko juhaseurueelle ja tajuntani laajeni. Vastaushan oli aivan selvä! Kaikki hiljentyivät odottamaan vastaustani. Aivan oikein! Selvänäköisyyteni herätti hämmästyystä, kanssatoverini eivät odottaneet minulta moista viisautta.

Kahvi ja konjakki siinä tekijäisenä suistivat minut lopullisesti sovitulta polulta. Mopo oli karannut. Onneksi tutalainen ei koskaan ole yksin! Muillakin tutalaisilla oli kädet tyhjinä ja pää täynnä... Pelastus koitti: loput kaljat myytiin alennuksella ja niin käteni olivat taas työtä täynnä. Lopulta oli turvaututtava yösiijaan vieraassa asunnossa, kaverini luona tietenkin. Lohdutukseksi ja matkaevääksi sain tutoriltani vielä muutaman kaljan. Matka oli antoisa ja teekkareiden perinteitä kunnioittava. Ei se itse tarkoitus ole niin tärkeä kunhan syy on arvoitus. Vai miten se menee...

Teksti: Lea Lima
Kuvat: Terhi Marttila

Visionary Marketing

Helsinki-Tampere

11.-17.2.2008

My name is Lea Lima and I come from Oporto, Portugal. I'm studying in FEUP (engineering faculty of Oporto's university) more specifically industrial engineering and management. The only person, from my university who went with me was Luis Magalhães who also shares the same ideas that I'll express next.

Since the first time I heard about this event from our student's association I immediately noticed that it would be very important for me to be there in order to relate myself to foreigner people and learn more about marketing which is an area related with my course.

From the first time I started the communication with the organisation that they were very receptive to any doubts, I noticed that this trip with Estiem would be so much better than what I could have ever imagined. As soon as I arrived I was very well treated and I immediately connected with everyone around me. All the activities were very well organised as well as the fun provided. The conferences were very interesting and compelling and the speakers left us at ease.

Our way in Helsinki was really easy as everything was carefully planned in advance. Unluckily we weren't able to sightseeing the city. However the provided leisure moments and nightlife were well worth the journey such

as the sit sit was.

After Helsinki, the seminary was held in Tampere where we would spend the following days. There we saw snow for the first time while in Finland and also learned how dangerous it can be ☐. For our big start in this unexplored city we went to a Valentine's day party ready to be hugged and hug back! And even the karaoke was no match for us! But our best moments in Tampere were spent on a cottage where we could party as much as we wanted, while enjoying the sauna and the ice holes, as well as sledding and loads of fun.

This journey helped me a lot in learning and improving my personal relationship as well as my curriculum, only possible thanks to the great efforts of the Visionary Marketing, Helsinki-Tampere team.

It was really great to be able to meet these two amazing cities in such a short time accompanied by that wonderful group of Estimers. Hope to meet you next ;)

Visionilaiset kasassa. Eivät päällekkäin.

**Mahdollisuus nauttia menestyksestä.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jälleen.**

Arkea sellaiselle kuin Tiger.

Jos haluat motivoivan työn ja eteenpäin menevän uran, tule Accenturelle. Autat asiakkaitamme huippusuorituksiksi työskentelemällä merkittävien hankkeiden parissa. Haastat itsesi ja kehität kykyjäsi. Työskentelet globaalisti yhdessä parhaiden asiantuntijoiden kanssa – ratkot ongelmia ja teet sellaista, mitä ei ole aiemmin kokeiltu. Jos haluat tämän olevan arkeasi, tutustu lähemmin Accentureen työpaikkana.

Accenture valittiin Suomen parhaaksi työpaikaksi jo toisena vuonna peräkkäin. Tervetuloa toimivaan ja työntekijöistään huolehtivaan yritykseen.

Hae nyt accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Teksti: Arttu Hujanen
Kuvat: Johanna Ketoja

Pörssin rinnerieha

5.3.2008 Jyväskylä

Olipa kerran seitsemän veljestä: Arttu, Vesa, Iiro, Pete, Jesse, Mara ja tietysti Johanna. Eräänä raikkaana talvipäivänä he päättivät vastata jyvaskyläläisten kyltereiden esittämään sydäntä raapaisevaan toiveeseen – pelastaa opiskelijatapahtuma teekkariudettomuudelta. Niinpä he pakkautuivat Maran vanhempien tila-autoon ja suuntasivat kohti Jyväskylää.

Epäonnistunut olutbenji. Arvatkaa kuka...

Matka alkoi railakkaasti ja jo ennen puoliväliä kuskina toimiva Johanna kyseli korvatulppia. Hyvässä seurassa aika suorastaan lensi ja olimmekin perillä jo ennen kolmatta Gay Bar-kappaletta. Riihivuorelle saavuttamme lisäsimme ulkoaktiviteetteihin sopivia vaatteita haalareidemme alle. Matkalla vessaan järjestyksenvalvojat pysäyttivät Artun ja sanoivat, ettei vessaan sitten mennä juomaan omia juomia. Oven edustalla oli noin sata iloista opiskelijaa omat juomat kädessä auringon paistaessa pilvettömältä taivaalta, joten houkutus vessassa tissutteluun oli kyllä kova.

Taisteluvälikokoukseen siirryttyämme osallistuimme ensi töiksemme kaikkiin mahdollisiin kisoihin. Indecsin nimen koristaessa kaikkia osallistumiskaavakkeita siirryimme kaljabenjin luo. Iiro osoitti vääräksi harhaluulon, että kömpelö ihminen ei voisi olla myös kankea. Muutaman liron muotoisen kuopan jälkeen Iiro sai viimein otteen tölkestä. Ote ei kuitenkaan pitänyt ja kultainen neste virtasi hangelle. Arttu ja Vesa ryntäsivät saman tien tölkkiä kohti. Vesa ehti paikalle ensin,

muttei nostanutkaan tölkkiä vaan heittäytyi mahalleen ja alkoi nuolla keltaista lunta. Artun, Vesan ja Jessen suoritukset olivat yhtä puhtaita kuin heidän haalarinsa. Tölkit päätyivätkin miltei täysin huulille vain muutaman pisaran kostuttaessa hankea. Joukkomme atleetti, Mara, rävytti ja säväytti pysähtyessään kerta toisensa jälkeen useiden metrien päähän tölkeistä. Osoittaen tutalaista sisukkuutta hän riisui valjaat ja käveli painavasti lastatun pulkkamme luo ja valitsi helpomman oluen.

Järjestäjät tiesivät joukkueemme kovan kunnon ja laittoivatkin lumifutiksessa parhaan valttinsa meitä vastaan heti ensimmäiseen peliin. Jyväskylän lahja lumifutikselle, Pörssin joukkue, asettui vastaamme pelokas ilme kasvoillaan. Pelkoa lisäsi ylösäätömuutemme, joka johtui tuomarin lupaamasta maalista, jos pelaisimme ilman paitaa. Miltei voitosta voittoon jatkunut putkemme päättyi lopulta kolmanteen peliin vastustajien voittaessa tuomaripelillä – heillä oli tuomarin mielestä enemmän maaleja kuin meillä.

Stiga-race osoittautui heikoksi kohdaksi erittäin fyysiselle joukkueellemme. Iiron miehekäs ”läpi vaan” – asenne johti hylkäykseen ja useiden pujottelukeppien uudelleen asetteluun. Artun päivän nopein aika hylättiin naurettavin perustein – Stigaa ei olisi kuulemma saanut kantaa vaan sillä olisi pitänyt laskea. Vesan motoriikka ei riittänyt haasteelliseen selkään edellä-tyyliin, vaan hän tutustui rataa reunustavaan lumipenkkaan syvällisesti. Nopein aika muttei yhtään suoritusta. Valkohaalaristen suoritukset eivät kuitenkaan jättäneet ketään kylmäksi.

Sinkkurinki kisa päättyi odotetusti kaksoisvoittoomme. Ainoan varjon kisalle antoivat tyttöjen likenäköisyys alussa – kukaan ei ottanut Jesseä parikseen. Ensimmäisessä kisassa, kottikärrykävelyssä ja eukonkannossa, nappasimme triplavoiton. Toiselle kierrokselle pääsi jatkoon Arttu pareineen ensimmäisen kisan parhaan ajan takia sekä Vesa voitettuaan puhtaalla voimalla merimiespainissa vastustajansa. Iiron tie

Paidat pois ja pelaamaan. Pakkasta oli ja taitoa. Maalejakin tehtiin, mutta voitot tuli muualta.

katkesi heikon parin hävittyä merimiespainissa. Viimeisenä lajina oli haastava, koordinaatiota ja synkronointia vaativa, halauslaukkarata. Tutalaiseen tyyliin Arttu ja Vesa olivat pareineen ylivoimaisia. Palkinto oli suoraan aikuisten kaupasta.

Köydenvetoon osallistuimme sekasarjaan yhdessä Pörssin tyttöjen kanssa. Olkkosen Joonaksen esimerkkiä seuraten emme ottaneet taka-askelia emmekä astuneet maahan piirretyn viivan yli. Tämä johti suvereeniin voittoomme vastustajien liukuessa mahalaan köyden päässä.

Possuryömintään oli varattu paikka vain kuudelle joukkueelle. Tampereelta asti ajaneina olimme tietysti hieman muita myöhemmin paikalla emmekä saaneet nimeämme kuuden joukkueen sekaan. Emme antaneet tämän kuitenkaan häiritä suoritusta vaan lisäsimme listaan ylimääräisen kohdan meitä varten. Teekkarin on oltava myös röyhkeä. Itse kisa oli alusta asti hallinnassamme. Tukkihumalassa muutama joukkueemme jäsen tosin muisteli jääkiekkoajojaan takaillessaan puolet kevyempiä tyttöjä. Kaikkien selvitettyä tukkihumalasta ja mäkijuoksusta lähdimme liukumaan mäkeä jonossa takamuksillamme. Meidän haalarimme osoittautuivat parhaiten voidelluiksi ja tulimme konttauspaikalle ylivoimaisessa johdossa. Teekkarille tuttu konttausasento oli meillä hyvin hallussa ja saavuimme palkinnot sisältävälle lumikasalle ensimmäisinä. Kasa sisälsi Koskenkorvapulloja kaulaa myöten upotettuina. Kaikki pullot olivat erikokoisia. Jonon ensimmäisenä kontannut Jesse arveli kisan vielä jatkuvan ja nappasi käsiinsä toiseksi pienimmän pullon. Pullon henki ehtyi jo kolmannen veljemme kohdalle puolen joukkueesta jäädessä kuivin suin. Odotellessamme palkintoa miltei jumalallisesta suorituksestamme meille selvisi, että itse pullo oli ollut palkinto. Kyllä harmitti pullon valinta. Olimme kuitenkin näyttäneet kyltereille ja

humanisteille, ettei teekkaria kokeneempaa konttaajaa olekaan.

Härvelilaskun tulokset valittiin puhtaasti tuomariäänien perusteella. Ei siis ollutkaan yllätys voiton päätyessä Jyväskylään. Miten kaksi sohva suksilla ja pöydällä olevalla pöytälatkällä on muka hienompi kuin kuusi teekkaria pulkkien ja liukureiden päällä jonossa?

Kisojen loputtua oli aika siirtyä Opinkivelle saunaan. Saunalla opetimme kylterihumanisteille teekkarilaulantaa. Löysimme myös karaokepaikan, joka täytti saman tien valkohaalarisista. Lauloimme miltei kirjat läpi Paratiisista Albatrossiin karaoketädin kuuluttaessa kerta toisensa jälkeen: "Seuraavaksi...Indecsin pojat. Eikö kukaan muu halua laulaa?" Karaoketädin näyttäessä yleisölle muutakin kuin teekkarilaulantaa ryntäsivät muutamat meistä lavalle tanssimaan ja laulamaan tädin kanssa.

Saunan jälkeen oli aika siirtyä Giggling Marliniin nauttimaan jyväskyläläisestä yökerhoelämästä. Emme kuitenkaan päässeet suorilla perille vaan päädyimme etkoille sikäläisen siniverisen luokse. Kestitys oli hyvä suomalaisen väkijuoman löytäessä kumppanin hienosta hifipuristetusta espressosta. Muutamat meistä päättivät myös keventää karvoitusta parvekkeella partakoneen avulla. Enkä tarkoita partaa.

Aateliselta lähdimme lähellä sijaitsevaan kuppilaan, Sonjaan, nauttimaan häppärin antimista. Paikan järjestysmies osoitti halveksuttavaa nihkeyttä eväämällä Maralta sisäänpääsyn turhan takia. Kadulla tetsaaminen ei ole muka suotavaa käyttäytymistä kuppilaan sisään haluavalta. Mara päätti mennä lepäämään hetkeksi autoon, joka sijaitsi aivan kuppilan vieressä. Lähtiessämme Sonjasta huomasimme Maran kadonneen. Hän ei myöskään vastannut puhelimeen.

Lähdimme kohti Giggling Marlinia uskoen Maran kykyyn selviytyä tilanteesta kuin tilanteesta. Ennen kuin olimme päässeet sisään katosi Vesakin. Lopulta löysimme kuitenkin toisemme yökerhon sykkeestä.

Yökerhossa tunnelma oli railakas. Lux-bändin lukuisat Bon Jovi-coverit innoittivat joukkomme kauniiseen yhteislauluun. Baarin sulkiessa oviaan siirryimme viereiseen kebabpaikkaan. Iiro osoitti, että isolla miehellä voi olla myös huono motoriikka tekemällä näyttävän sisäntulon kebabilan portaisiin. Rotanlihat saatuaamme hyppäsimme autoon ja lähdimme kohti rakasta Hervantaa, johon saavuimme lopulta viiden aikaan aamuyöstä.

Pörssin Rinneriehasta jäi käteen mm. reppu ja eroottinen suihkepullo eroottisiin tarkoituksiin. Lisäksi saimme hyvin näkyvyyttä Suomen humanistiskylterissä yhteisössä olemalla yhtä äänekkäitä seitsemistään kuin parisataa heikäläistä. Teekkareiden fysiikan ylivoimaisuus tuli myös selväksi kaikkien voimaa, nopeutta tai taitoa vaativan lajin päättyessä voittoomme.

Ensi vuonna uusiksi mutta suuremmalla joukolla. Oli muuten OK reissu.

Köydenveto. Luonnollista (?), että sekajoukkueemme voitti ylivoimaisesti. Vajaamiehityksellä.

Teksti: Terhi Marttila
Kuvat: Terhi Marttila

Council Meeting

Hampuri

Vesa pyysi kirjoittamaan jutun CM-matkasta jo heti seuraavaan Infactoon, joten vielä matkaväsyneenä nyt siten kirjoittelen. Pahoittelen siis sekavia ja mahdollisesti katkeilevia ajatuksiani jo ennakoon :) Viikko oli kuitenkin hauska ja kului nopeammin kuin kukaan olisi voinut edes uskoa: yhtenä päivänä saavut paikalle ja sitten vain huomaatkin, että on viimeinen ilta ja ne ihmiset, joiden kanssa olet viettänyt aikaa, ovat lähdössä kuka minnekin. Onneksi kuitenkin on olemassa valokuvia ja monenlaisia yhteydenpitovälineitä sekä tilaisuuksia tavata uudelleen :)

Aurinko paistaa aina Hampurissa. Aurinko paistaa siis myös hampurilaiseen.

Brysselin aurinkoisella lentokentällä oltiin tapahtuman ESTIEMin kevään 2008 Council Meeting (CM) järjestettiin Hampurissa 9-14.4. Kevät olikin Saksassa jo pitkällä ja keliä koskevista ennakkovaroituksista huolimatta pääsimme nauttimaan auringonpaisteesta oikeastaan koko ajan. Lähes jokainen ESTIEMin paikallisryhmä oli lähettänyt paikalle edustajansa ja Tamperetta siis edusti Indecsin hallituksen kv-tiimi eli Ville Mäkinen ja minä. Lisäksi Tampereelta paikalla oli ESTIEMin hallituksessa vaikuttava Kimmo Torvinen. Yhteensä osallistujia oli lähes pari sataa, joten menoa, meininkiä ja mielenkiintoisia persoonia riitti :)

Saavuimme Villen kanssa kaupunkiin jo päivää ennen tapahtuman alkua. Ehdimmekin pyörähtää Reeperbahnilla vilkaisemassa, minkä lisäksi Ville pääsi shoppailemaan kenkiä ;) Löysimme myös mielenkiintoisia ruokapaikkoja, uuniperunoista turkkilaiseen pastaan. Itse pääsin myös tapaamaan kaupungissa harjoittelussa ollutta kaveriani, joka sitten opastikin meitä illalla ympäri kaupunkia.

Varsinaisesti tapahtuma alkoi ensikertalaisten koulutuksilla ja illallisella, joiden jälkeen suuntasimme kohti Reeperbahnia ja Kiezin aluetta, jolta löytyy monenlaista baaria ja klubia. Council Meetingin päiväohjelmaan kuului GA:ssa eli general assemblyissa / yleiskokouksissa istumista ja working groupien pienryhmissä työskentelyä, kaupunkiin tutustumista rasteja ryhmissä kierrellen sekä monenlaista muuta ajanviettoa (uusien) kavereiden kanssa. Välillä väsymys hieman painoi iltojen juhlinnan jälkeen, mutta loistava tunnelma ja mukavat ihmiset auttoivat jaksamaan (vaikka sitten olisikin herännyt kesken muutenkin lyhyiksi jääneiden uniensa siihen, että sängyn ympärille on kerääntynyt rinki ihmisiä laulamaan...).

Vapaa-ajaksi merkityt patkät tuppasivat lyhene-mään GA:n venahtaessa aika säännönmukaisesti, mutta pääsimme silti tutustumaan saksalaiseen (ruoka)kulttuuriin mm. oluiden, makkaroiden ja kebabien kautta. Lisäksi aikaa jäi välillä myös kaupungilla pyörimiseen ja kaupoissa käyntiin. Iltaisin ohjelmassa oli monenlaista juhlintaa ja biletyötä: Kiezin alueella kävimme muutamaan kertaan ja muina iltoina olimme CM-porukan kesken hieman pienemmissä tiloissa. Yhtenä iltana pääsimme pukeutumaan merirosvoiksi ja pukuja löytyikin hyvin monenlaisia, suomalaisten haalareista mitä mielikuvituksellisimpiin asusteihin :) Viimeisen illan gaalaillallinen tarjosi herkullisia ruokia ja tyylikkäitä pukuja, tanssia ja mukavaa seuraa unoh-tamatta.

Viikko Hampurissa kului kuin siivillä ja vaikka hyvästeleminen CM:n lopuksi oli yhtä haikeaa kuin se aina on, on mukava tietää, että nämä ihmiset ovat mukana ESTIEMin tapahtumissa myös tulevaisuudessa, joten jälleennäkeminen on hyvinkin todennäköistä. Lisäksi on myönnettävä, että oma sänky oman kodin rauhassa tuntui uskomattoman mukavalta reissamisen jälkeen... :)

Suosittelenkin myös muille lähtöä tutustumaan uusiin kaupunkeihin ja ihmisiin Vision-tapahtumien myötä: viikossa kun ehtii oikein hyvin kerätä niin sivistystä, uusia tuttavuuksia kuin univelkaakin!

	WED, 9.4.	THU, 10.4.	FRI, 11.4.	SAT, 12.4.	SUN, 13.4.	MON, 14.4.
07:00		To Uni		To MBA		
07:30		Breakfast		Breakfast		
08:00		Uni (PhilC)		MBA		
08:30		GA	To MBA	To Uni	To MBA	To MBA
09:00	CHECK-IN	Uni (PhilC)	Breakfast	GA	Breakfast	Leftover
09:30	MBA	Continental	MBA	Uni (WWI, A)	MBA	Jam &
10:00			City Tour	Break	To Uni	Departure
10:30					GA	
11:00		Lunch			Uni (WWI, A)	
11:30		Mensa				
12:00		GA		Lunch	Lunch	
12:30		Uni (PhilC)		Din Hau	Wiwi	
13:00				WG III	GA	
13:30		Oerikon				
14:00		Break				
14:30		GA	Lunch	Break	Break	
15:00		Uni (PhilC)	Mensa	WG IV	GA	
15:30			WG I			
16:00			Uni (EsaC)			
16:30						
17:00	Junior Trainings	Free Time		Free Time	Free Time	
17:30	MBA		Break			
18:00		Discussions	WG II	Discussions		
18:30		MBA		MBA	To Uni	
19:00						
19:30	Dinner					
20:00	MBA	Dinner		Dinner		
20:30	BOSCH-Reception	MBA		MBA		
21:00	Orga-Presentation					
21:30			Dinner			
22:00		Pirates-Party	MBA	Party		
22:30		Borghelderstr. 16	Halo	Berliner Tor 3	Gala Dinner	
23:00	Roschinskys					

Kilikili. Indecsin edustus Hampurissa oli silminkoskeltavan huikea. Ville, Terhi ja Torvisen Kimmo ("työn" puolesta).

WE LEAD.
WE LEARN.

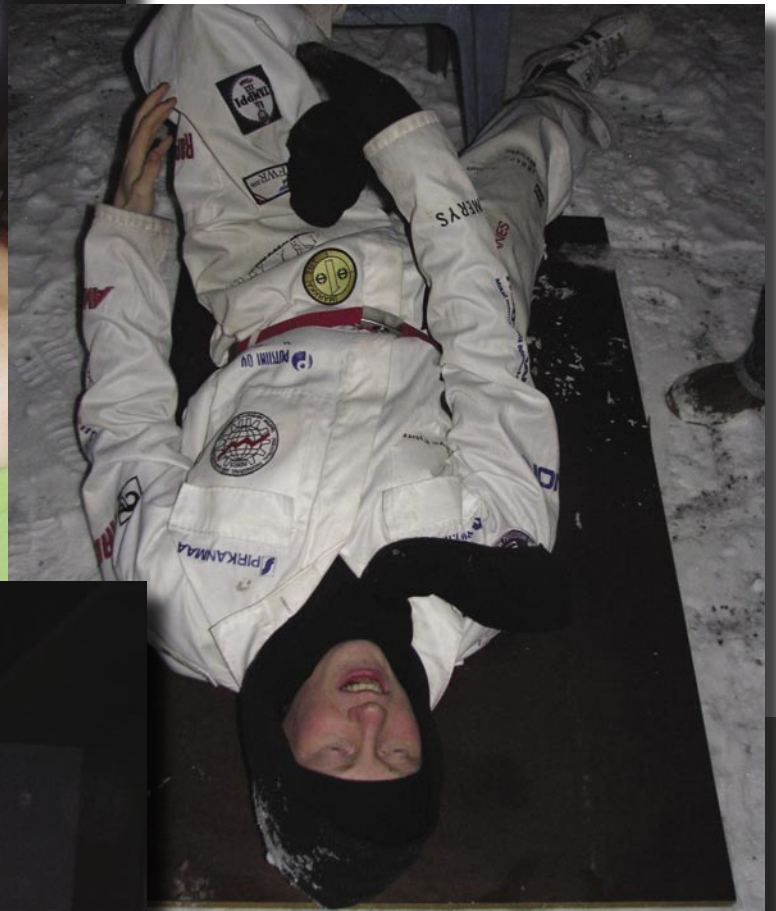
Jatkuvasti paremmin.

Jatkuva parantaminen on asenne. UPM:ssä pyrimme puhtaaseen suoritukseen ja toiminnan parantamiseen. Joka päivä.

www.upm-kymmene.com

Kuvakollaasia lukuvuodelta

Teksti: Aino Vahtinen ja Sanna-Mari Peltola
Kuvat: Fuksit

Kotimaan rankka

7.-9.4. Here, there and everywhere

Aivan liian aikaisin (klo 8.30) maanantaiaamuna parikymmentä ensimmäisen ja toisen vuosikurssin exculijaa suuntasi bussilla Obeliskilta kohti Neste Oilin Porvoon jalostamoa. Ei mennyt kovin kauaa, kun jo vuosijuhlilla niin kovin tutuksi tullut Gay Bar soi ensimmäisen kerran klo 9.10.

Ensimmäinen Pit Stop tapahtui Linnatuulella, jossa Arttu kävi kysymässä sijaintiamme - ystävällinen neuvonnan tati piirsi reitin karttaan ja neuvoi tien Helsinkiin: "Ajakaa ramppiin, jossa lukee Helsinki...". Puoli kahdentoista maissa saavuimme vihdoon jalostamolle, jossa söimme ensin lounasta ja kuuntelimme sitten luennot Neste Oilista yrityksenä sekä heidän uudesta biodieselistään. Lopuksi kiersimme bussilla jalostamon alueella, minkä jälkeen suuntasimme kohti Otanimeä. Valitettavasti XQ-mestariimme sairastui ja lähti tässä vaiheessa kotikotiinsa.

Matkan jatkuessa porukka alkoi päästä vauhtiin ja niinpä oli hyvä että pysähdyimme Jätti-Jakoon täydentämään ruoka- ja juomavarastojamme. Saavuttuamme majaanpaikkaamme, jonkun otanienomaisen opiskelija-asuntolan kellariin, aloimme tutustua ympäristöön. Osa meistä yritti mm. osallistua paikallisten fyysikkojen laulukokeeseen mutta vastaanotto ei ollut kovin suotuisaa. Siispä päätimme lähteä saunaan, jonka jälkeen ilta jatkui sekalaisesti,

kunnes vähän ennen puolta yötä meidät hädettiin sieltä. Päätimme vielä lähteä iltapalalle paikalliselle snägarille, josta meidät kuitenkin heitettiin pihalle. Totesimme että baarin lähtö ei ehkä kannata enää tässä vaiheessa iltaa ja päätimme palata majapaikkaan. Jääkiekkofanit olivat tällä välin palanneet lätkämatsista ja kuvasivat oman ollan kulkuaan: "Käytiin fyysikoiden sitsellä ja toimittiin siellä kapellimestareina ja demonstroitiin pelin loppuhuipentumaa suomeksi ja ruotsiksi!?".

Yöunet jäivät melko lyhyiksi, sillä herätys soi aikaisemmin kuin nukkumaanmeno aika (klo. 7.00) ja ne, jotka eivät heränneet tähän, heräsivät varmasti Artun laulantaan. Lähdimme kohti Helsinkiä ja Deloitten toimistoa, jossa söimme maittavaa lounasta, opimme (ainakin jonkin verran) uusia asioita konsultin työstä ja saimme mahtavat lahjakassit. Vierailumme päättyi noin 12.30 ja seuraavaksi olikin vuorossa siirtyminen lappeen Rantaan, tosin Helsingistä pois pääseminen osoittautui yllättävän hankalaksi. Tunnelma bussissa oli jostain syystä melko hiljainen ja ajomatka kuluikin lähinnä nukkuen. Saimme kuitenkin tietää, että eräs Jaakoistamme täytti 22 ja sitä piti tietysti juhlistaa MC Gyverin tahdissa.

Lappeen Rantaan saavuimme noin klo. 18 ja vierailtuamme Suomen suurimassa Prismassa siirryimme majoitustiloihin. Seitsemän jälkeen siirryimme taas saunaan ja Lauri onnistui löytämään pulkan matkan varrelta. Saunalla paikalliset katsoivat toimintaelokuvia eivätkä kaplaakilaiset pystyneet käsittämään indecsläisten toimintaa. Kun olimme saunoneet tarpeeksi joskus klo 23 siirryimme paikalliseen ravitsemusliike Jätteeseen (Iltatähteen), jossa jatkoimme tutustumista paikallisiin. Kahden maissa porukka alkoi puutua ja niinpä päätimme lähteä takaisin majoitustiloihin. Valitettavasti olimme unohtaneet työkalut bussiin, joten emme pystyneet vielääkään lipastamaan Linnunrataa, joka jäi tosin melko vinkuraksi. Majoitustiloissa testasimme vielä erilaisia iltapalavaihtoehtoja, kuten roiskeläppää nakilla (oli kuulemma hyvää). Santsu, Aino ja Iiro yrittivät epätoivoisesti saada discovaloja

päälle, jotta paikan tunnelma paranisi. Päädyimme kuitenkin vain jumittamaan ja päätimme mennä nukkumaan. Koska osa porukasta oli päätnyt eri paikkaan, jäivät yöunet melko katkonaisiksi heidän halutessaan päästä sisään.

Heräsimme aamulla 9 maissa ja vuorossa oli normisetti; kuulimme myös Jontun ja Juhan kertomuksen keskustan baareista. Tämän jälkeen lähdimme UPM:n lappeen Rannan tehtaalte, matkalla sinne pysähdyimme Fazerin portilla ja saimme karkkia. Perillä söimme lounasta, kuulimme esitelmän yrityksestä, esitimme mielenkiintoisia kysymyksiä ja näimme paperikoneen. Vierailun jälkeen bussimme suuntasi kulkunsa takaisin Tampereelle. Matkan aikana hajoilimme XQ-päiväkirjan teksteihin ja suomalaisten outoihin nimiin. Olimme takaisin Obeliskilla noin klo. 17.30 ja sieltä porukka lähti kuka minnekin.

Matkalla opittua:

- Paikassa x edellinen suurseisokki 2003 ja seuraava hetiperään 2010.
- juomien lantraaminen liikkuvassa bussissa on yllättävän hankalaa
- mahan pitää olla aika iso, jotta Gaybar mahtuu kiertämään siellä
- Mistä erottaa tytön ja pojan? Pojalla on isot jalat.
- H&M = heppa & mango
- kossuvichysitruunajuoma maistuu pelkältä sitruunavichyltä
- liro on tampereen tutalla ja muut opiskelee äulussa ranskalaista filologiaa
- espookänni = krapulahakuista juomista

Teksti: Johanna Ketoja
Kuvat: Aapo Tervonen

Vuosijuhlat 2008

Juhlavat ja juoruja aiheuttavat

Tämän kirjoitusnakin saatua (kiitos Marika!) lähetin muutamille juhlissa mukana olleille indecsläisille sähköpostia, jossa pyysin heitä kuvaamaan 22. vuosijuhlamme kolmella sanalla. Muutamat onnistuivatkin muistamaan juhlista jotain ja tiivistämään sen pyytämäni kolmeen sanaan. Kiitos teille! Toivottavasti lopuilla tämä muistinmenetys johtui jostain muusta, kuin siitä, että juhlalat eivät olisi muistamisen arvoiset ;)

Cocktail-tilaisuudessa saimme vihdoin hallituksestamme edustavan yhteiskuvan. Kyllä kelpaa.

Sitten itse tarinaan. Olipa kerran 21-vuotias kiltta nimeltä Indecs. Indecs odotti jo kovasti 22. syntymäpäiväänsä ja erityisesti niiden kunniaksi järjestettäviä vuosijuhlia. Juhlien oli määrä olla vuoden näyttävin tapahtuma ja näiden juhlien järjestämistä varten oli koottu viiden henkilön ydintiimi, jonka johtajana hääräsi Marika. Marika jakoi muille tiimiläisille vastuualueet: Janita sai cocktail-tilaisuuden, Miia jatkot, Vesa mainosmateriaalin ja illalliskortit ja Johanna silliksen. Marika itse vastasi pääjuhlasta.

Vuosijuhlavalmistelut ja niihin liittyvä jännitys kasvoivat suorastaan eksponentiaalisesti vuosijuhlavii-kolla. Viimehetken varmistuksia ja valmisteluja tehtiin, eikä näistä valmisteluista puuttunut dramatiikkaa. Vuosijuhlapäivää edeltävänä päivänä yhdistetty jatko- ja sillistiimi kävi kaupassa apupoikien, Miksun ja Joonaksen, kanssa. Ensimmäisestä kaupasta selvittiin kunnialla sen jälkeen, kun Joonas saatiin vakuutettua, ettei kaupan pakasteallasta saada enää autoon

mahtumaan.

Auton välityhjennyksen jälkeen suunnistivat Miia, Johanna ja Joonas uudestaan kauppaan Miksun lähtiessä hoitamaan auton kanssa muita asioita. Kun kaksi ostoskärryä oli taas saatu ladottua täyteen ruokatarvikkeita, saimme kuulla ilouutisen: Miksun auto oli hajonnut keskusta. Muutaman puhelun jälkeen saimme kuitenkin Artun lupautumaan hakemaan meidät ja pääsimme puolen tunnin hengailun jälkeen kaupasta pois.

Itse juhlapäivä koitti aurinkoisena ja juhlien jännittäminen saattoi alkaa. Cocktail-tilaisuudessa Indecs ilahdutti monista mielikuvituksellisista sekä mielenkiintoisista lahjoista. Yksi käytännöllisimmistä lahjoista oli varmasti koottava sänky, sillä eihän Indecsillä kovin isoa majapaikkaa ole. Ystävämme KorK oli päästänyt taiteellisen minänsä valloilleen ja luonut todella upean Indecs-kytlin. Muita lahjoja olivat mm. käytetyt kumisappaat kokoa 42, kunnon vanhanajan puhelin, beto-

Seremoniamestarina vuosijuhlilla toimi Jaakko Marila. Kiltamme "vanha" puheenjohtaja hoiti homman mallikkaasti pitkällä lainakepillään.

niin valettu pullo, sekä perinteiset nestemäiset muistamiset. Olipa Indecsin historia kanojenkin kanssa otettu huomioon, kun Vaasan veljet lahjoittivat meille kuusi kanaa.

Pääjuhlapaikalla oli odottava tunnelma ennen varsinaisen pääjuhlan alkua. Tampereen Suomalaisen Klubin aula oli täynnä toinen toistaan sädehtivämpiä daameja komeat kavaljeerit rinnallaan. Kyllähän tämä piti saada ikuistettua, joten tervetulotoivotuksen jälkeen jokainen pari pääsi poseeraamaan valokuvalle. Kyllä Indecsin huippumalli haussa –ohjelmaan ainakin laadukasta materiaalia olisi tarjolla.

Eräs juhlija kuvasi Indecsin vuosijuhlia sanalla herkullinen. Tämä mielleyhtymä tuli varmasti juhlissa nautitusta herkullisesta ruoasta. Ruokailun lomassa kuulumme juhlapuheen, jonka tänä vuonna piti teollisuustalouden laitoksen johtaja Saku Mäkinen. Indecsin juhlien perinteitä kunnioittaen myös laulu raikasi Antti Värriin näyttävässä esimerkissä. Näissä lauluisissa juhlissa herkullinen ruoka ehtikin varmasti monella lautasella jäähtyä.

Juhlissa kuultiin myös pianon ja viulun duona musiikkiesitys, joka sai monet juhlijat miettimään, miksi

kappale kuulosti niin tutulta. Selitys tarjottiin heti esityksen jälkeen, kun ilmoille kajahti tuttu teekkarilaulu: Minnet. Tosin siirtyminen tästä instrumentaalimuodosta lauluversioon ei sujunut aivan suunnitelmien mukaan, mutta ei se onneksi tahtia haitannut.

Illan seremoniamestarina toiminut juhlien luonteen mukaisesti pirteä Jack 'Jaakko' Bauer kykeni selväsanaisesti hoitamaan tehtävänsä ja ilmoittamaan lavalle muun muassa Mikko Kuitusen, joka piti tänä vuonna puheen naiselle. Tämän naisen arvoa käsitelleen puheen jälkeen oli vuorossa juhlan miesväen yhteislauluna toteuttama laulu omalle avecille. Herkkääkin herkemman poikakuorolaulun jälkeen oli tietysti naisten vuoro vastata. Tänä tasa-arvon vuonna, joka karkausvuosikin on, päätettiin myös miespuolisia juhlijoita ilahduttaa heille suunnatulla puheella. Osuvan ja nauruhermoja kutkuttavan puheen miehelle piti Reetta Suursalmi.

Reetan puheen loputtua alkoi perinteinen naisten ja miesten välinen laulukamppailu. Tänä vuonna naiset päättivät haastaa miehet tosissaan, eivätkä lopetta-neetkaan ensimmäisiin saamiinsa aplodeihin. Tästä sisuuntuneina miehet taipuivat lopulta laulamaan polvillaan naisjoukon edessä, mutta tästäkin ponnistuksesta huolimatta veivät naiset lopulta voiton.

Pääjuhlan kruunasi loppuillan tanssit. Oli siinä bändin pojilla ihmettelemistä, kun Indecs tanssi villiä polkkaa ja välillä taipui tangoonkin. Bändi oli kerrassaan mainio ja sai kehuja ulkomaita (Helsinkiä ja Vaasaa) myöten. Soittamisen ilo näkyi bändin pojista ja innokkaasti he jatkoivat myös jatkoilla Villa vintissä viihdyttää juhlakansaa.

Jatkoilla meno jatkui aina varhaiseen aamuun asti, jolloin monet totesivatkin hukanneensa yhden tunnin illasta. Suuri joukko väsyneitä juhlijoita raahautui sunnuntaiaamuna Wäinölän kattosaunalle, osa muutaman tunnin levänneinä ja osa teekkarimaisesti suoraan omilta jatkoiltaan. Silliksellä tunnelma oli hyvinkin raukea, ellei jopa seesteinen. Ruoka maistui ja kiuas kihisi. Väsyneitä, mutta onnellisia ihmisiä näkyi joka puolella. Näissä Indecsin 22-vuotista taivalta juhlistaneissa juhlissa oli kaiken kaikkiaan mukava tunnelma ja paljon tuttuja, mikä teki juhlista vieläkin iloisemmat ja hauskemmat.

Kiitos tunnelmallisista ja lämminhenkisistä juhlista kaikille järjestäjille, erityisesti Marikalle! Kiitos myös Indecsin fukseille, jotka olivat mukana tekemässä juhlia! Erityisen kiitoksen ansaitsette kuitenkin te, hyvä juhlakansa, koska te loitte juhliin juuri oikeanlaisen tunnelman! Indecs oli oikein tyytyväinen ikimuistosiin juhliinsa!

Ja entäs sitten otsikossa mainitut juorut? Niitä voi jokainen pohtia mielessään seuraavia juhlia odotellessa.

Vincit kasvaa vauhdilla ja tarvitsee sinua. Palkkaamme jatkuvasti tulevaisuuden ohjelmistoguruja, mutta jatkossa tarvetta saattaa olla myös asiakkuuksien ja liiketoiminnan kehittämiseen keskittyvälle henkilölle.

Tässä roolissa ohjelmistoliiketoiminnan ymmärtämisen lisäksi seuraavien lyhenteiden tuntemisesta on sinulle hyötyä:

4C, 5P, CRM, RBV, K

www.vincit.fi

Teksti: Vesa-Matti Marjamäki

Runoarvostelut

Onko tutalaisella herkkä puoli?

Taas pääsette lukemaan Indecsiläisten suurimpia suolloksia runomaailman syövereistä. Toinen kerta toden sanoo, kuten eräs viisas ihminen joskus väitti, mutta rehellisesti sanottuna runokilpailun sato oli hieman vähäistä helpposta aiheesta huolimatta. Tällä kertaa nautitte näistä:

Wappu (kirj. J)

Haalarit päälle, kaksikymppiä ja kossu taskuun
 Juhlamieltä kaikille riittä, korkki auki ja nousuun
 Tapahtumia kierrän, ihmisiä tapaan
 Samalla sanaisen arkkuni kaikille avaan
 Fuksit juopuu, fuksit nuolee, fuksit kastuu, fuksit
 kuolee
 Nyt vedetään päätyyn asti
 Ihan sama vaikka illan päätteeks oltais alasti
 Nyt on Wappu, juhliitaan
 Nyt on Wappu, siis juhliitaan
 Toinen päivä viidettä kun koittaa
 Särkee päätä ja heikottaa
 Muisti meni, rahat myös
 Omanarvontuntokin katos Herwannan yö
 Vaikka taas vannon, että en enää pulloon koskekaan,
 ensi vuonna otetaan taas uudestaan

Viimeinen Wappu? (kirj. Antti Värri)

Tää Wappu lie viimeinen kun dokaan
 Ensi vuonna ehkä jo valmistutaan
 Tää Wappu lie viimeinen, siksi sen
 Tahdon Tampereella viettää ryypäten!

(sävel: Viimeinen ilta/We'll Meet Again)

Nimetön (kirj. Posliinienkeli)

tulit, kastelit
 heräsin pää posliinilla
 sisukset tyhjänä
 simasta jäivät
 rusinat jäljelle

Nimetön2

Sima...
 ...miksi?

Nimetön3

WOIHAN
 WAPPU
 Hapottaa?

Nimetön4

Ala Laputtaa
 kun vielä voi
 Ala waputtaa
 kohta on sen aika
 Mee kupittaa
 muuten rupee hatuttaa
 Koskessa on kylmä
 skumppa siellä soi
 Wappu on kerran vuodessa
 siinä on sen taika
 Wappujuhlan jälkeen
 voit jäädä levyttää

Nimetön 4

KMinä olen Wappu,
 Haluut sä palan musta
 Minulla on hoppu
 Otan otteen susta
 Juon sut pöydän alle
 Ja jätän sut taivas alle
 ... mutta älä hätäile
 Tulen ensikin vuonna

Loppuyhteenvedo:

Tällä kertaa runonne inspiroivat tuomareitamme vapun hajamielisyyden ja monien muiden syiden takia vain hyvin lyhyeen yhteen kommenttiin. Tämä kaiken tyhjentävä kommentti kuuluu:

“Wappuaiheisen runokilpailun satoa tarkasteltaessa mieleen nousee ajatus, että ulkopuolinen lukija saattaisi mieltää teekkariwapun melkoisen rankaksi kokemukseksi. Hyvin ovat killan pöytälaatikkorunoilijat siis

onnistuneet wapun runomittaan pukemaan! Näinhän se menee. Mielestäni tämän runokilpailun paras runo on nimimerkki "J":n kirjoittama "Wappu." Pisteet waputunnelman välittämisestä mukavasti loppusointujen kera sekä yllätyksellisestä otsikosta."

Näistä kommentteista kiitos kuuluu Indecsin TEK yhdyshenkilö Ville Litmolle. Tiivistettynä runokilpailumme siis päättyi hyvin onnellisesti NIMELLISEN runon voittoon.

Seuraavaksi seuraa päätoimittajan kommentit kyseisestä kilpailusta:

"Seuraavaan runokilpailuun osallistuminen:

1. Keksi nimimerkki (jos et tässä vaiheessa tiedä mistä kirjoittaisit, keksi nimimerkki).
2. Kirjoita runo, joka räjäyttää tajunnan, kuten Hervannan rakennustyömaat aikanaan suoraan jalankulkijoiden päähän.
3. Räjäytä oma tajuntasi mahtavalla runollasi. Anna kaiken tulla ulos syvimmistäkin mielesi sopukoista ja kerro kaikille muille mustan elämäsi pahimma alamäet ja mahtavimmat kohokohdat.
4. Keksi itsellesi parempi nimimerkki, koska tällä hetkellä nimimerkkisi ei sovi runon kanssa ollenkaan yhteen.
5. Otsikoi oma runo jotenkin liittyen itse runoon. Tai edes liittyen johonkin. Otsikkohan ei ole tavoite vain pelkästään päämäärä, johon jokaisen raapustelijan pitää pystyä.
6. Kirjoita otsikkosi runon alkuun, koska nimettömät runot ovat vähän väliä sekoittamassa jopa voittamatoman tuomaristomme päitä.
6. Väännä nimimerkkisi sellaiseen muotoon, että se on arvuutteleva ja edes hieman... nimellinen?..."

Mitä runous oikeastaan on ? Tässä Wikipedian vastaus aiheeseen:

"Runous eli lyriikka on kirjallisuuden muoto, jossa kieltä käytetään esteettisesti sen merkityksen ja kielipillisen korrektiuden sijaan tai lisäksi. Se koostuu suullisista tai kirjallisista töistä, joissa kieltä käytetään eri tavoin kuin proosassa. Kieltä voidaan tiivistää tai muunnella, jolloin se tuo tietyn idean lukijan tai kuuntelijan mieleen tai korvaan; sitä käytetäänkin usein

musiikkikappaleissa. Runot luottavat usein mielikuvitukseen, sana-assosiaatioihin ja kielen soinnillisiin ominaisuuksiin.

Runous on vanhin kirjallisuuden laji. Se alkoi suullisena sanataiteena, joka siirtyi yhden runonlaulajan muistista toisen muistiin ja saattoi muuttua matkalla hieman. Muistia auttoivat runomitat alku- ja loppusoinnuin sekä rytmisin keinoin. Kirjoitustaidon kehittyttyä runoja alettiin merkitä muistiin, ja kirjoitetusta runoudesta kehittyi uutta taidetta.

Moderni runous hylkäsi 1900-luvun alussa runomitat, mutta postmoderni runous on jälleen hyväksynyt näitäkin keinoja joukkoonsa sitaatteina, leikittelynä ja kekseliäinä kuvaelmina. Myös puhdas mitallinen runous elää, joskin nykyään marginaalisena, sekä musiikkilyriikkana laulujen sanoituksissa. Nykyisessä runoudessa ei toki ole rajoittavia sääntöjä, vaan teksti on muodoltaan varsin vapaata; runot saattavat olla vaikeasti hahmotettavia, jopa absurdeja. Runous on aikanamme vahvasti esillä myös verkossa. Useat kirjoittamisen harrastajat julkaisevat runonsa alun perin netissä, ja lukuisat palvelut, kuten Rakkausrunot ry:n ylläpitämä rakkausrunot.fi, ovat avoimia kaikille alasta kiinnostuneille.

Vapaamittainen runous on helpompaa lukea visuaalisesti; mitallinen runous puolestaan on toimivampaa suullisesti ääneen luettuna ja kuultuna. lähde? Tästä syystä musiikkilyriikka on lähes täysin mitallista."

Ja jos joku tästä infopläjäyksestä jotain ymmärsi niin olet humanisti. Runoahan ei mitalla mitata vaan TEK:llä. Jos runosi mahtuu mittaan niin tulee miettiä, onko mitta oikeastikin väärässä.

Sama englanniksi:

"Poetry (from the Greek poiesis, a "making" or "creating") is a form of art in which language is used for its aesthetic and evocative qualities in addition to, or in lieu of, its ostensible meaning. Poetry may be written independently, as discrete poems, or may occur in conjunction with other arts, as in poetic drama, hymns or lyrics.

Poetry, and discussions of it, have a long history. Early attempts to define poetry, such as Aristotle's Poetics, focused on the uses of speech in rhetoric, drama, song and comedy.[Later attempts concentrated on features such as repetition and rhyme, and emphasised the aesthetics which distinguish poetry from prose. From the mid-20th century, poetry has some-

times been more loosely defined as a fundamental creative act using language.

Poetry often uses particular forms and conventions to expand the literal meaning of the words, or to evoke emotional or sensual responses. Devices such as assonance, alliteration, onomatopoeia and rhythm are sometimes used to achieve musical or incantatory effects. Poetry's use of ambiguity, symbolism, irony and other stylistic elements of poetic diction often leaves a poem open to multiple interpretations. Similarly, metaphor and simile create a resonance between otherwise disparate images—a layering of meanings, forming connections previously not perceived. Kindred forms of resonance may exist, between individual verses, in their patterns of rhyme or rhythm.

Some forms of poetry are specific to particular cultures and genres, responding to the characteristics of the language in which the poet writes. While readers accustomed to identifying poetry with Dante, Goethe, Mickiewicz and Rumi may think of it as being written in rhyming lines and regular meter, there are traditions, such as those of Du Fu and Beowulf, that use other approaches to achieve rhythm and euphony. In today's globalized world, poets often borrow styles, techniques and forms from diverse cultures and languages.

Kiistattomasti tämä siis lähteiden mukaan pitää paikkansa. Pitkiä perinteitä kunnioittaen myös Indecs jatkaa runokilpailuaan välillä hieman heikon osanottajajoukon kannattelemana. Aktiiviset runoilijat jatkakaa ja epäaktiiviset, kynä käteen! Runopylperi löytyy jatkossakin kiltikseltä.

Lähteet:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Poetry>

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Runous>

KOHTI UUSIA HAASTEITA!

Sasken on sulautettuja mobiiliratkaisuja tuottava yritys, joka auttaa tietoliikenteen arvoketjussa toimivia yrityksiä tehostamaan tuotekehitystyötään. Yhtiö on perustettu vuonna 1989 ja sillä on yli 3500 työntekijää toimipaikoissaan Intiassa, Kiinassa, Suomessa, Saksassa, Japanissa, Meksikossa, Ruotsissa, Isossa-Britanniassa ja Yhdysvalloissa. Alan keskeisissä yrityskartoituksissa Sasken on toistuvasti sijoittunut parhaiden työnantajien joukkoon. Lisätietoja: www.sasken.com & www.sasken.fi.

Parhaillaan haemme Tampereen toimistollemme:

- **ohjelmistosuunnittelijoita ja**
- **testaussuunnittelijoita**

Sasken Finlandin ohjelmistoliiketoiminta on sijoittunut Tampereen toimistollemme, joka kasvaa nopeasti ja tarjoaa mielenkiintoisia työpaikkoja innovatiivisten mobiiliohjelmistojen tuotekehityksessä. Olemme tunnettuja ammattitaidostamme ja panostamme jatkuvaan kehitykseen. Tarjoamme sinulle haastavia työtehtäviä, ammattitaitoiset kollegat sekä innostavan työympäristön, jotka mahdollistavat osaamisen kehittämisen uusimmissa teknologioissa ja kehittymisen kansainvälisen yrityksen mukana. Arvostamme osaavia ihmisiä, joilla on ideoita ja jotka haluavat kehittää itseään ammatillisesti. Olemme valmiit panostamaan osaaviin työntekijöihin; liity mukaan!

Vapaamuotoiset työhakemukset voit lähettää osoitteeseen: jobs.finland@sasken.com

sasken

WANTED

Indecsin fuksijäynä 2008

Jäynä katosi torstaina 17.4. päivällä. Jos jollakin on silminnäkijähavaintoja haluaisimme rakkaan kylttimme takaisin muistosiivoukseen vedoten. Toivoo: Jäynän rakastavat vanhemmat Juippi ja Iiro.

Teksti: Vesa-Matti Marjamäki
Kuvat: Vesa-Matti Marjamäki ja Samu Hällfors

Saunaprojekti

Indecsin mobiilisauna

Hikinen, työläs ja kunnianhimoinen projekti lähti liikkeelle kiltahuoneelta fuksikyykkäpäivänä. Kaakaoita sekoiteltaessa datatoimarimme Samu Hällfors heitti ilmoille idean: ”Meikä on tossa tehny vähän rakennepiirustuksia semmoseen trailerisaunaan ja mietin et se vois olla hyvä lahja killalle haalariprojektilta.” Lähes koko haalariprojekti oli läsnä kiltahuoneella ja tehtiin päätös, että asiaa aletaan selvittämään. Tavoitteena oli tehdä killalle pieni ja näppärä sauna vanhan peräkärryn päälle. Budjettina pidettiin tuolloin vaatimatonta 2000 euroa. ”Joo kyllä se riittää varmaan ihan hienosti.”

Kuten vanha sanonta kuuluu: ”Nälkä kasvaa suoraan verrannollisena fuksin mahan kokoon nähden.” Niinhän siinä sitten kävi. Ensimmäisessä suunnittelu-kokouksessa rajattiin tehtävät ja alettiin selvittämään lakimuodollisuuksia. Apua pyydettiin ammattilaisilta ja ideoita saunan pohjaksi oli useita. Jo tässä vaiheessa tuli päättää saunan lopullinen koko. Mikä olisikaan parempi vaihtoehto Indecsin omalle mobiilisaunalle kuin mahdollisimman iso lain puitteissa. Miksi tehdä pienempi, kun voi tehdä isomman? Miksi tehdä omilla rahoilla, kun voi käyttää muidenkin rahoja? Miksi tehdä tiukka budjetti, kun sen voi ylittää reilustikin? Tämän jälkeen itse suunnittelu pääsi vasta kunnolla käyntiin.

Pohjaratkaisuja

”Jos me pe*kele mobiilisauna tehdään niin miksi me tehtäis siitä p*ska?” Yksi asia johti toiseen. Aloimme etsimään sopivaa alustaa saunallamme ja päädyimme 2-akseliseen autotraileriin. Valmiina traileri olisi maksanut 2,5 kertaa budjettimme verran ja käytettynä emme haluumamme löytänyt. Viisaat fuksit muistivat Tetapk:n avausluennolta Santun sanoman tuleville teekkareille: ”Jotkut tekee sitä mitä ne osaa, mutta me tehdään mitä me halutaan.” Saunatraileri siis päätettiin rakentaa itse. Kovan selvittelyn jälkeen päädyimme Teohydrauli Oy:n maahantuomiin tarvikkeisiin ja tilasimme ”saunatrailerimme” akselit, aisan, jarrumonimutkaisuuden ja sähkötarvikkeet edulliseen hintaan. Teohydrauli Oy tarjosi myös kärsivällisesti kokousohjeita ja rakennevaihtoehtoja puhelimitse. Trailerin kantavuus tuli heikoimman osan mukaan olemaan 2,7 tonnia.

Laskujemme mukaan kokonaismassa saunalle tulisi olemaan noin 2 tonnia, joten kantavuus oli selkeästi ylimitoitettu. Otetaan kuitenkin huomioon, että saunaan on laskettu mahtuvan noin 20 teekkaria lauteille kohtalaisen mukavasti ja laskien tekkarin painoksi

keskimäärin 93,5kg saamme tarkan luvun 1870 kg, joka rakenteiden pitäisi vielä kantaa. Mitä suurimmalla todennäköisyydellä paikallaan ollessa akselit jaksavat kannatella ylimääräisen painon, mutta päätimme kuitenkin tukea trailerin jokaisesta kulmasta erillisellä ”saunatunkilla”, jolloin rakenteiden kantavuus tulisi paikalle ankkuroitaessa olemaan noin 5,2 tonnia. Tällä varmistetaan saunan kestävyys tulevia ”ennätysyrityksiä” silmällä pitäen.

Timo hitsasi saunan teräsrungon. Välineurheiliija, hanskat ja kaikki. Ei noilla rukkasilla vielä kuuhun mennä.

"Terästä 300 kiloa, kiitos."

Pelkkä akselistohan ei tietenkään riitä saunan kannattamiseen vaan itse traileriin tarvitaan runko. Tämä oli ehkä ongelmallisin ja työläin osa koko projektista. Ensimmäisenä tietysti tarvittiin terästä. Tässä vaiheessa otimme yhteyttä Starkki Oy:n myyntiin ja saimmekin sieltä oivan sponsorisopimuksen hyvien alennuksien, ilmaisten lauteiden ja joidenkin tarvikkeiden muodossa. Runkoa siis päästäisiin rakentamaan heti kun teräkset haettiin. Ja sehän oli heti, koska into oli hyvinkin paljon mahdoton. Menimme Starkille ja varasimme raudat, jotka oli heti saatavilla 6 metrin tangoissa noutopihalta. Menimme peräkärryinemme noutopihalle, jossa tajusimme, että meillä ei ole minkään sortin sidontavälineitä mukana. Toinen ongelma oli, että teräkset eivät mahtuisi mitenkään päin lain sallimissa rajoissa mukaamme. Päätimme, että teräspalkit pätkitään Starkilla valmiiksi, jolloin saisimme ne kuljetettua Bommariin ja samalla vaivalla saisimme ne oikean pituisiksi. Ongelma ratkaistu, palkkien katkaisua odotellessa kävimme noutamassa sidontavälineet ja muita tarvikkeita tarkasti valituista rakennustarvikekaupoista.

Tässä vaiheessa siis olimme saaneet trailerin osat ja saunamme rungon. Teräkset oli noudettu ja projekti siis loistavasti käynnissä parin viikon uurastuksella. Tässä vaiheessa mukana oli 5 yritystä: Rudus, Vesivek, Starkki, Teuvan mökki ja hirsituote ja Porin Juva. Tajusimme, että tarvitsemme projektissa myös sellaisia rakennuskoneita, joita jokaiselta TTY:llä opiskelevalta ei löydy. Emme myöskään löytäneet vaadittavia välineitä koulun tarjonnasta, mutta tähän

emme liikaa panostaneetkaan. Yhteistyö koulun kanssa kuitenkin oli joka vaiheessa moitteetonta, sen tarjotessa meille rakennustilat bommarista ja turvallaisuudessa säilytyspaikan. Tarvitsimme rungon hitsaukseen MIG –sähköhitsausvälineet, joten nämä piti saada mahdollisimman nopeasti. Päätimme turvautua rakennuskonevuokraamoon, mutta tällaisia välineitä ei kumma kyllä ollut vuokralla. Pienen neuvottelun jälkeen saimme yhteistyösopimuksella vuokraamattomissa olevat hitsausvälineet Ramirentiltä välittömästi käyttöön kahdeksi viikoksi.

Rungon rakentaminen pääsi siis käyntiin ja hitsasimme noin 300 kiloisen runkomme kasaan loistavassa aikataulussa. Ammattilaisen elkein Timo sai hitsattua rungon saumat loistavaan kuntoon. Tämän jälkeen porasimme magneettiporalla akselin kiinnitystä varten reiät ja holkitimme ne, jotta runkoratkaisumme tulisi olemaan kestävä. Magneettipora oli välttämätön, jotta reiät saataisiin millilleen sille kohdalle, mihin ne oli tarkoitettukin akselin kiinnityskohtien takia. Kaikissa rakennusvaiheissa otimme huomioon tulevan kuumasinkityksen, jotta trailerimme olisi suojattu myös ruosteelta. Kuumasinkitys tehtiin Aurajoki –yhtymän voimin ja näin yhteistyökumppaniemme määrä oli noussut Ramirentin ja Aurajoki –yhtymän myötä seitsemään. Ilman apua Porin Juva Oy:ltä, Pyykön suvulta, Teohydrauliilta tai Forssan alueen katsastukselta, traileri ei ehkä ikinä olisi valmistunut. "En kyllä itse olisi parempaa tehnyt."

Byrokratia on innokkaan rakentajan pahin vihollinen

Traileri oli kuitenkin vain pohjatöitä itse saunaan varten. Se oli kuitenkin välttämätön osa mobiilitraileria. Kaikki ehkä ymmärtävät syyt itse. Tässä vaiheessa voisimme kuitenkin tarkastella hieman uusia kustannusarvioita ja muita byrokratiaan liittyviä osioita projektissa. Aluksi tuntui niin yksinkertaiselta tehdä kaikki haalariprojektin nimissä ja luovuttaa vain sauna kille. Ongelmia kuitenkin tuli siinä vaiheessa kun nälkä kasvoi... ja nälkähän kasvoi paljon.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan budjetti oli 2000 euroa. Koska nälkä oli suoraan verrannollinen mahan kokoon saimme määrättyllä integraalilla lätkäistä uuden arvon projektillemme. Nyt liikuimme rahan käyttö laskettuna noin 6000 eurossa. Tähän kuitenkin lisätään kaikkien sponsorisopimusten arvo, jolloin liikumme noin 8000 eurossa... kenties. Mutta meidän ei muuta tarvitse laskea "kuin" kulutettava raha. Kaikkea emme saaneet sponsorisopimuksilla millään, joten haalariprojektin 2007 lisäksi osallistuu vuoden 2006 projekti, TTYJ ja kiltä eri suuruisilla summilla. Nämä summat piti esitellä hallitukselle ja yllättäen vastalauseita ei pahemmin tullut. Siinä vaiheessa kun Samu ilmoitti, että nämä ja nämä osat on tilattu, hänet palautettiin maan tasalla hallituksen puheenjohtajan, Johannan, sanoessa: "Niin siis vielä ei oo mitään päätetty." Projekti oltiin joka tapauksessa jo toteuttamassa vaikka läpi harmaan kiven. Kaikki olivat innokkaasti tulossa mukaan auttamaan projektissa, mutta päätimme, että projektia tulee pyörittää pienellä porukalla pääsääntöisesti. Liian monta kokkia aiheuttavat vain pierun makuisen sopan. Projektissa pääpiruina olivat siis Samu, Vesa, Timo ja Jaakko ja kovasti apuaan antoivat Antti, Lauri ja Juippi.

Saunan rakentaminen vihdoinkin käyntiin

Noin puolet työstä oli tehty kun traileri saatiin valmiiksi. Toinen puolikas lähti nopeasti käyntiin kun kevythirsirunko kasattiin päivän aikana teräsrungon päälle. Tämän jälkeen tuli työläämpiä vaiheita. Korkeus oli jo noussut sen verran, että sauna tuli vetää ulos bommarista, jotta katto voitaisiin rakentaa. Katon rakentaminen aloitettiin hirsirungon loppuun kasamisella, kurkihirren asentamisella ja katoniskojen kiinnittämisellä. Hirsi ei maailman mukavin työstettävä ole räntäsateessa, mutta käsisahalla ja tylsällä puukolla siitähän saatiin tietysti haavoja käteen. Verenluovutuskin olisi siis helpompaa, jos reikä tehdään sahalla tarpeeksi isoksi heti alussa. Hirsien loveamisen jäl-

keen niskat saatiin paikalleen ja näkyvää työtä saatiin taas tehtyä.

Katto oli paneelia ja huopaa vaille valmis. Paneelit oli pakko saada kiinnitettyä, jotta sisusta saatiin suojaan kosteudelta ja muulta lialta. Tämä projekti toteutettiin pienellä miesmäärällä ja taas pahimmassa mahdollisessa säässä. Kuudesta ja puolesta työtunnista ensimmäiset menivät loskassa ja räntäsateessa, seuraavat pari tuntia kosteassa ja pienessä tihkusateessa ja työ saatettiin loppuun, miten kukaan muutenkaan kuin kaatosateessa. Kaikki vaatteet aluskerrastoista asti märkinä roikuimme katolla siihen asti, että katto oli tarpeeksi pitkälle ulottuva. Viimeiset pari kattopaneelia pistettiin kuitenkin vasta poutapäivänä.

Katto oli valmis ja tässä oli ohessa saatu puuhailtua alalautteet valmiiksi ja molempiin "huoneisiin" lattiat. Nyt vuorossa oli lauteiden lopullinen rakennus ja huvan naputtelemineen katolle. Samana päivänä saatiin loput tavarat, jotta työ saatiin suoritettua loppuun asti.

Loisteliaan uuden kiukaamme saimme yhteistyön kautta kiuasvalmistaja Narviltä. Paloeristykset päätettiin tehdä tähän saunaan huolella ja leikkasimme 1mm pellistä sopivat palat ja huonekaluputkesta tehdyillä holkeilla saimme 30mm tuuletusraot eristyskerroksien väliin sekä hirsiseinään. Lattian suojasimme tuleneristyslevyllä. Kiukaseen liittyy lähes saumattomasti myös hormi. Tämänkin oli oma operaationsa, sillä hormia oli pakko lyhentää. Ohut pelti ei ollut maailman mukavin työstää pystyasennossa, mutta sekin saatiin onnistumaan loppujen lopuksi. Kiuas oli tämän jälkeen käyttövalmis ja ensimmäiset koepoltot saimmekin suoritettua heti asentamisen jälkeen. Kiuas toimi!

Sauna suojattiin sävytetyllä saunasuojalla ja lauteet suojattiin laudesuojalla. Loogista, mutta yksinkertaista. Nyt oli jäljellä enää pientä ripellystä ja räpellystä. Sisäkaton lämpöeristys ja höyrysulku tehtiin villasta ja alumiinipaperista. Tähän päälle tuli enää kattopaneelit ja valot. Kovan työn jälkeen sauna oli käyttövalmis, vaikka siihen vielä lisäyksiä on tulossa.

Sauna vihittiin käyttöön wappuboolin aikaan ja toivottavasti sillä on jatkossa kova käyttöaste. Sauna on siis vuokrattavissa TTY:läisille.

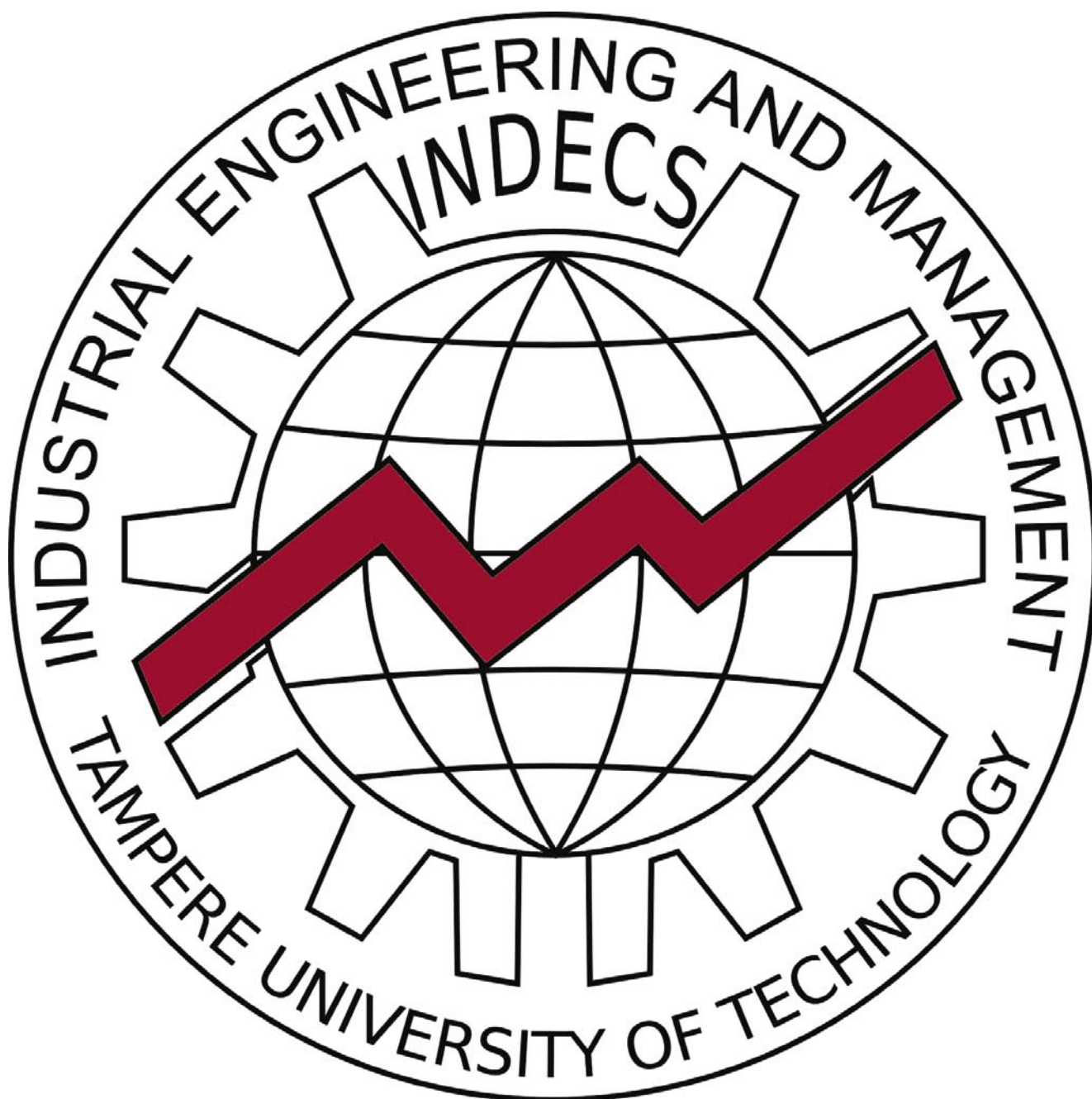

Saunan specsejä

Saunomistila	2x3 (m)
Terassi	2x1,7(m)
Saunoja kerralla	väh. 10 (testattu ilman änkemistä, mahtui vielä laulamaan pumppulaulun)
Äiti	Samu Hällfors (synnyttäjä, kasvattaja ja parempi kroppa)
Isä	Vesa-Matti Marjamäki (hommasi katon pään päälle, duunari ja raha=
Ovia ja ikkunoita	1 kpl molempia (ovi lukollinen)
Kiuas	Narvi 18 NMV (vasemmalla puolella vesisäiliö 40l)
Tuleneristys	Kaksinkertainen 1mm pellistä 30mm tuuletusaukoin, kiukaan alla 3 kertain en tulensuojalevy
Suihku	On, tulee kylmää ja kuumaa vettä
Paino	Enemmän kuin auto
Kantavuus	Traileri 2700 kg Tunkkien kanssa >5200kg (noin 30 teekkaria keskipainolla >100kg
Renkaita	4 kpl
Ajokorttiluokka	BE ja jos vetoautona kuorma-auto CE
Seinät	58mm kevythirttä (Remonttireiska kutsuu sitä ponttilaudaksi) Seinät tukevoitettu kierretangoin kiinni runkoon.
Runko	100x100x3 (mm) terästä kuumasinkittynä
Rekisterissä	Ei. Saunamme on hinattava laite.

Ehdota saunalle nimeä!

1. Keksi mieltä mullistava nimi
2. Pähkäile nimeen sopiva väritys (nimikilpailun voitto ja väritys eivät kulje välttämättä käsi kädessä).
3. Katso, että nimi ei ole Jane, koska Tarzan ei pidä 2,5 tonnin keijukaisista.
4. Laita nimi laatikkoon kiltahuoneelle tai lähetä se sähköpostitse paatoimittaja@indecs.info.
5. Deadline löytyy nimilaatikon kyljestä.

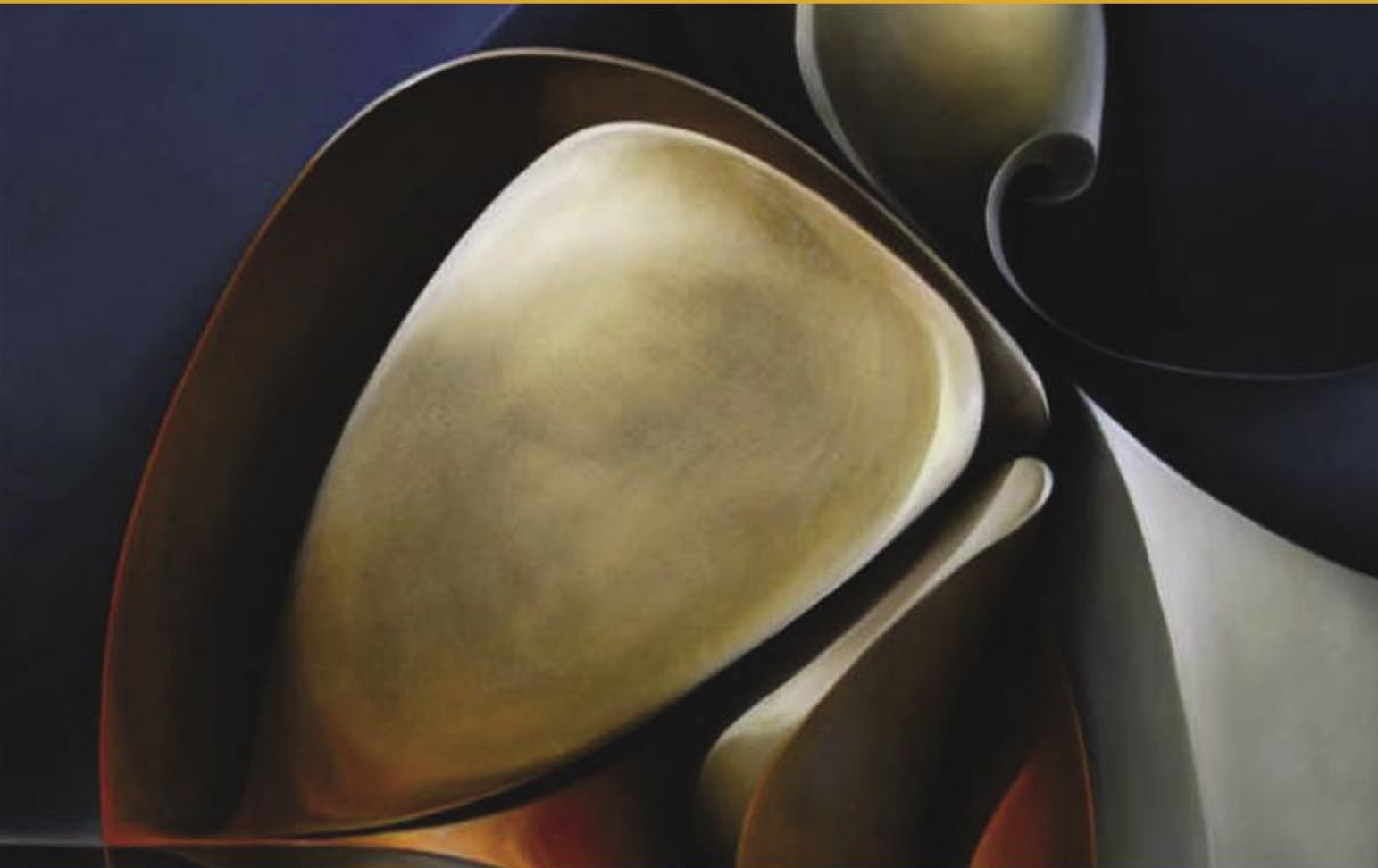
Find your key to unrivaled choices and experiences

Join McKinsey Helsinki as a **Management Consultant** (Junior Associate). At McKinsey you will have the opportunity to help, learn from, challenge, and be challenged by leaders. You will become part of the world's most influential leadership network: our clients, colleagues and alumni.

McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates to join the McKinsey network. We hire exceptional people with excellent capabilities and great potential in problem solving, achieving, leadership and interpersonal skills.

To learn more about our work, people and career options visit www.mckinsey.fi
With any questions, please contact Mira Tverin or Merja Kolehmainen, +358 9 6157 100.

You can send your application anytime by filling in an online application at www.mckinsey.fi

An abstract sculpture of a violin, rendered in a dark, polished material. The body of the violin is a large, smooth, light-colored oval shape, while the f-hole and other details are carved into the darker, more complex shapes of the body. The lighting creates strong highlights and shadows, emphasizing the curves and textures of the instrument.

McKinsey&Company

Tuotantotalouden kiltä Indecs

22 vuotta - Vuosijuhlat 29.3.2008

Kiitämme vuosijuhliemme tukijoita!

accenture

vincit

sasken

SANDVIK

McKinsey&Company

KONE

metso
minerals

Finnmap Consulting
FMC GROUP

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

WÄRTSILÄ

TOAS
Tampereen seudun opiskelija-asuntosäätiö

STORAENSO

VALIO

UPM

SAMPO
PANKKI

TAMPEREEN TEKNILLINEN YLIOPISTO
TEKNIS-TALOUDELLINEN TIEDEKUNTA

VINILÄN KONEPAJA OY
Part of Meteco Group
puh 010 5550 200 - fax 010 5550 204
vinila@vinilankonepaja.fi - info@meteco.fi

NESTE OIL